

HOOFDSTUK 1 - Zekerheid op een goed inkomen en lagere facturen. Voor iedereen.

1.1. MINIMUMPENSIOEN VAN 1.500 EURO NA 42 JAAR WERKEN

Nieuwe tijden vragen nieuwe oplossingen. Vandaag is er zoveel onzekerheid over de pensioenen, dat jongeren denken dat er voor hen geen goed pensioen meer zal weggelegd zijn na een leven lang werken. Wij willen dat doemdenken doorbreken. Politiek is een kwestie van keuzes. Wel, wij kiezen ervoor om te investeren in volwaardige pensioenen.

Dat begint met een basisprincipe: elk uur werk telt. Of je nu ambtenaar, zelfstandige, bediende bent, met een vast of flexibel contract zit, het maakt niet uit. Wij maken komaf met dat onderscheid uit oude tijden. En nog belangrijker vinden wij: in nieuwe tijden is zorgen voor iemand die je liefhebt (mantelzorg), ook werken. Elk uur werk telt voor sp.a om een volwaardig pensioen op te bouwen.

Wij gaan er ook van uit dat een loopbaan van 42 jaar volstaat voor een volwaardig pensioen. En laten de leeftijd dus los. Wie op zijn 18de begint te werken, heeft recht op een volwaardig pensioen op zijn 60ste. En wie langer of meer werkt gedurende de loopbaan, verdient gewoon meer pensioen. Dat is eerlijk, efficiënt en transparant.

Bovendien gaan wij voluit voor een minimumpensioen van 1.500 euro voor iedereen die gewerkt heeft. Dat kan wel degelijk. Op voorwaarde dat iedereen zijn steentje eerlijk bijdraagt - ook wie héél veel heeft. Omdat we ervan overtuigd zijn dat diegenen die nu een pensioen hebben dat een veelvoud is van het minimumpensioen het heus wel met een klein beetje minder kunnen doen.

Tot slot is de pensioenkloof tussen man en vrouw in deze nieuwe tijden totaal achterhaald. Het klassieke kostwinnersmodel - waarbij de vrouw thuis voor de kinderen zorgt en de man buitenshuis gaat werken - is niet meer van deze tijd. Er zijn nieuwe gezinsvormen en andere manieren van samenleven. Niet alleen de loonkloof tussen man en vrouw, maar ook de pensioenkloof willen wij weg. Daarom maken we werk van een pensioenkloofwet, die zorgt voor gelijkheid tussen man en vrouw in de pensioenen. Ook door meer ouderschapsuren en mantelzorg - er zijn nog altijd meer vrouwen dan mannen die die zorg opnemen - mee te laten tellen voor je pensioenopbouw trekken we de pensioenen van de toekomst gelijk.

RESOLUTIES

resolutie 1 - Na een loopbaan van 42 jaar heb je recht op een volwaardig pensioen. De leeftijdsvoorwaarde voor het vervroegd pensioen vervalt. Mensen die niet voldoen aan de loopbaanvoorwaarde, kunnen toch op pensioen op 65 jaar.

resolutie 2 - Voor de toekenning van het minimumpensioen voor werknemers, zelfstandigen en ambtenaren schakelen we over naar een pensioensysteem waar we tellen op basis van uren zodat elk uur van de loopbaan meetelt in de pensioenberekening. Wie 42 jaar actief is geweest op de arbeidsmarkt aan gemiddeld 30 uur per week, of dus 65.520 uur, verdient een minimumpensioen van minstens 1.500 euro per maand. Voor wie langer dan 30 jaar minstens halftijds werkt, worden de minstens halftijdse prestaties voorbij de 30 jaar, opgetrokken tot 30u per week. Het minimumpensioen voor gezinnen blijft 25% hoger dan het individuele minimumpensioen en wordt dus ook opgetrokken. We verhogen geleidelijk

de vervangingsratio voor de alleenstaande pensioenen tot op het niveau van het gezinspensioen.

resolutie 3 - Voor mensen met een zwaar beroep verhogen we de pensioenopbrengst, die ze kunnen genieten in de vorm van een hoger pensioen of in de vorm van een lagere pensioenleeftijd zonder pensioenverlies.

resolutie 4 - Beroepen die voldoen aan één van volgende criteria beschouwen we als een zwaar beroep en verdienen een pensioencorrectie: fysiek zwaar werk, onregelmatige uren, gevaarlijk werk en psychosociale belasting. Voor de overheidssector kan dit door een systeem van preferentiële tantièmes in te behouden.

resolutie 5 - Wie langer werkt, bouwt meer pensioenrechten op en dat betekent een hoger pensioen. Wie langer werkt dan 42 jaar verdient daarom niet enkel de verhoudingsgewijze verhoging van het pensioen, maar ontvangt daarbovenop een pensioenbonus die we opnieuw invoeren. Deze pensioenbonus spitsen we vooral toe op de laagste pensioenen.

resolutie 6 - We waarborgen de solidariteit in de pensioenen door bijdragen van werkgevers, werknemers, zelfstandigen en de overheid. Voor de hogere overheidsbijdrage rekenen we op extra bijdragen uit de opbrengst van vermogens.

resolutie 7 - Van de hoogste pensioenen vragen we solidariteit door het verhogen en progressief maken van de solidariteitsbijdrage op het totaal van de eerste en tweedepijlerpensioenen. Met de opbrengst van deze verhoogde bijdrage trekken we de laagste pensioenen op.

resolutie 8 - Wie niet kan werken wegens ziekte, tijdelijke onderbreking, handicap of werkloosheid, blijft pensioen opbouwen. We behouden dan ook alle gelijkgestelde perioden.

resolutie 9 - De eerste pensioenpijler moet gekoppeld blijven aan de index en ook de algemene welvaartsevolutie moet gevolgd worden. We engageren ons om het advies van de sociale gesprekspartners in deze volledig uit te voeren. Volgt er geen advies dan worden de aanpassingen voorzien in de wet automatisch toegepast.

resolutie 10 - Omdat ons wettelijk pensioenstelsel een sociale verzekering is, moet ook het verzekeringskarakter versterkt worden. Het plafond voor de pensioenen van de eerste pijler - waarboven hogere lonen geen hoger pensioen meer opleveren - wordt daarom opgetrokken.

resolutie 11 - De tweede pijler kan een instrument zijn van pensioenbeleid op voorwaarde dat die een zeer ruime dekking biedt, zowel in de breedte (aantal mensen) als in de diepte (hoogte van de pensioenen) enerzijds, en echt functioneert als een aanvulling op het maandelijks pensioen en bijdraagt tot de koopkracht gedurende de hele pensioentijd, anderzijds. Daarom ondersteunen we die voortaan enkel nog fiscaal als die collectief werd onderhandeld^[2] en er een voldoende hoog gegarandeerd minimumrendement is. De opname van het tweedepijlerpensioen onder de vorm van rente stimuleren we fiscaal. Voor een overleden partner kan een overlevingsrente worden ontvangen naar analogie met het overlevingspensioen.

resolutie 12 - We beperken de onbegrensde fiscale ondersteuning van de tweede pijler door de invoering van een absoluut pensioenplafond voor de som van wettelijke en aanvullende pensioenen op het niveau van het bestaande plafond voor ambtenarenpensioenen.

resolutie 13 - Parallel met de verbetering van het wettelijk pensioen door de verhoging van de vervangingsratio, bouwen we (voor de toekomst) dan ook het fiscaal voordeel voor de

zogenaamde derde pijler af voor wie veel kan sparen en versterken we het voordeel voor wie minder kan sparen. We investeren deze middelen dus in de solidaire eerste pijler. We beperken de kosten die banken aanrekenen voor tweede en derde pijler-producten als voorwaarde voor fiscale ondersteuning.

resolutie 14 - We pakken de historische ongelijkheid van de pensioenen tussen mannen en vrouwen aan. Dat moet in eerste instantie gebeuren door meer gelijkheid tijdens de loopbaan, zowel op de arbeidsmarkt als in de gezinslasten. Door meer ouderschapsuren mee te laten tellen voor je pensioenopbouw, ook die uit het verleden, waarderen we de zorg voor kinderen ook in de berekening van het pensioen.

resolutie 15 - We breiden het gezins- en overlevingspensioen uit naar wettelijk samenwonenden en maken werk van een eerlijke en automatische pensioensplit wanneer koppels uit elkaar gaan.

1.2. ZEKERHEID OP EEN BETAALBARE WONING VOOR IEDEREEN

Iedereen heeft recht op een kwaliteitsvolle en betaalbare woning, of je nu huurt of koopt, veel of weinig verdient. Toch wordt dat in deze nieuwe tijden voor velen alsmoar moeilijker. Voor jongeren en jonge gezinnen wordt het steeds moeilijker om een eigen appartement of huis te kopen zonder financiële hulp van de ouders. Een koppel met een gemiddeld inkomen moet tegenwoordig al acht jaar sparen om een lening voor een klein appartement te krijgen, bij een alleenstaande loopt dat op tot 14 jaar. De portefeuille van je ouders zou niet mogen bepalen of je zelf kunt kopen of huren. Dat is niet meer van deze tijd. Dat de wachtlijsten voor een sociale woning ook alsmoar langer worden, duidt op een structureel probleem op de woningmarkt.

1.2.1. Kopers zekerheid bieden op een betaalbare en kwaliteitsvolle woning

Met 70,5% maakt de eigendomsmarkt het grootste deel van de woningmarkt uit. Een eigen woning is dan ook de grootste vorm van woonzekerheid die men kan verwerven. En toch wagen steeds minder mensen de stap. De voornaamste oorzaak hiervoor zijn de steeds hogere aankoopkosten. De hoge prijzen doen vele potentiële kopers twijfelen. Wie wel een woning gekocht heeft, twijfelt door die hoge aankoopkosten dan weer om te verhuizen naar een nieuwe woning. Hierdoor wonen veel eigenaars op grote afstand van hun werkplek of in een woning die niet langer past bij hun woonbehoeften. Wij zetten daarom in op lagere aankoopkosten en een verbeterde woonmobiliteit. Daarnaast zijn er nog vele uitdagingen op het vlak van betaalbaarheid, kwaliteit, energie en ruimtelijke ordening.

RESOLUTIES

resolutie 16 - Het voordeel van het verwerven van een nieuwe eigendom, die aangepast is aan de gezinssituatie (kleiner, groter, single) of de plaats waar je werkt, moet groter zijn dan de transactiekosten die een verhuizing met zich meebrengt. Daarom verlagen we de transactiekosten bij de aankoop van een woning. We schrappen de registratiebelastingen voor de enige en eigen woning en passen in navolging daarvan de woonbonus aan. De notariskosten schrappen we door minder complexe taken die vandaag door de notarissen worden uitgevoerd (zoals het verlijden van koopaktes) over te dragen aan de administratie.

Resolutie 17 - Via een 'durf vergelijken'- campagne manen we kopers aan de commissielonen van makelaars te vergelijken via een daartoe door de overheid ontwikkelde website en app

om zo de competitie op de makelaarsmarkt aan te scherpen en het gemiddelde commissieloon te doen zakken.

resolutie 18 - We verlagen de minimale rentevoet van sociale leningen op basis van de marktrentevoet. Momenteel is de minimale rentevoet voor sociale leningen 2%, terwijl de marktrentevoet lager ligt. Een aanpassing is noodzakelijk om de aankoop en renovatie van woningen voor bescheiden inkomens te bevorderen.

resolutie 19 - Via het 'terugbetaling via de meter'-systeem maken we het voor iedereen, ook wie daar niet de financiële middelen toe heeft, mogelijk om zijn woning energiezuinig of -neutraal te maken. De netbeheerder financiert via groepsaankopen en -aanbestedingen de installatie van zonnepanelen en warmtepompen, het isoleren van daken, gevels en vloeren en totaalrenovaties voor. De terugbetaling gebeurt via de energiefactuur en de afbetalingsperiode wordt zo gekozen dat het maandelijks afbetalingsbedrag steeds lager ligt dan wat wordt uitgespaard aan energiekosten. Zo leidt de bewoner nooit koopkrachtverlies. We koppelen de lening aan de woning, meer bepaald aan de meter, en niet aan de investeerder.

resolutie 20 - De Vlaamse overheid komt tussen bij de sanering van huizen met asbest of andere giftige stoffen.

resolutie 21 - We pleiten voor een geïntegreerd beleid voor woonwagenbewoners en een voldoende aanbod aan duurzame verblijfsterreinen voor deze doelgroep.

1.2.2. Private huurders meer zekerheid bieden

Ruim de helft van de privé-huurders betaalt meer dan 30% van zijn inkomen aan huur. Een derde van de privé-huurders houdt na het betalen van de huur onvoldoende over om menswaardig te kunnen leven. De wooncrisis aan de onderkant van de woningmarkt manifesteert zich het sterkst op de privé-huurmarkt. De uitbreiding van de sociale huurmarkt is een deel van de oplossing, maar er is meer nodig om de toegang tot, de kwaliteit en de betaalbaarheid van privé huren te verbeteren.

RESOLUTIES

resolutie 22 - We verlagen de huurwaarborg weer van 3 naar 2 maanden huur.

resolutie 23 - Oprichting van een centraal huurwaarborgfonds. Dit fonds verzamelt de huurwaarborgen van alle private huurders. Voor huurders die niet onmiddellijk de volledige waarborg kunnen ophoesten, wordt het bedrag tijdelijk voorgesloten en een afbetalingsplan aangeboden. De waarborg kan vervolgens renteloos afbetaald worden over een haalbare periode. Zo heeft de verhuurder bij het afsluiten van het huurcontract de garantie dat de huurwaarborg ter beschikking is én is volledige anonimiteit voor de huurder gegarandeerd. Dit fonds levert de samenleving een extra rendement op dat kan ingezet worden voor de renovatie en aanpassing van huurwoningen.

resolutie 24 - We ondersteunen de klassieke sociale en stedelijke verhuurkantoren als aanvulling op het aanbod van de sociale huisvestingsmaatschappijen.

resolutie 25 - We zorgen voor een eenmaking van het huursubsidiestelsel. Alle privéhuurders die behoren tot de doelgroep voor sociale huur, kunnen een beroep doen op de huursubsidie.

resolutie 26 - We introduceren een systeem van geconventioneerde huur. De deelnemende verhuurders bieden hun woning voor een bepaalde termijn tegen een lagere prijs aan in ruil voor een renovatiepremie. Zo maken we privéhuurwoningen toegankelijk voor bescheiden inkomens, maken we ze energiezuiniger én verzekeren we de kwaliteit van deze woningen door ze gratis aan een conformiteitsonderzoek te onderwerpen.

resolutie 27 - We voeren een verzekering gewaarborgd huren in die huurders in staat moet stellen hun huur te blijven betalen als ze ongewild hun inkomen verliezen.

resolutie 28 - We voeren opnieuw het verplicht conformiteitsattest voor SVK-woningen in en zorgen voor een gefaseerde invoering van een verplicht conformiteitsattest voor alle andere private huurwoningen.

resolutie 29 - We zorgen voor een kordate en consequente straf voor huisjesmelkers die moedwillig misbruik maken van huurders in een zwakkere positie.

resolutie 30 - We voeren praktijktesten in tegen discriminatie op de private huurmarkt. De structurele praktijktesten in Gent bewijzen dat discriminatie op de huurmarkt daalt wanneer verhuurders weten dat ze worden gecontroleerd. Om het gedrag van discriminerende verhuurders te veranderen, gaan we na de bezwarende praktijktest met hen in dialoog. Hardleerse verhuurders pakken we aan.

resolutie 31 - We zorgen voor een preventieve woonbegeleiding om een mogelijke huurachterstand/uthuiszetting af te wenden.

resolutie 32 - We zetten maximaal in op de promotie van een lokaal meldpunt bij betalingsproblemen, waarna onmiddellijk begeleiding kan worden opgestart.

resolutie 33 - Lokale besturen ondersteunen we bij de bemiddeling en overname van huurachterstand. Samen met de huurder regelt het lokale bestuur dan het vervolg: blijven of herhuisvesten, kwijtschelding of aflossing van schulden, begeleiding, enzovoort. Dit is in het voordeel van de verhuurder die zijn huur ontvangt en de huurder die wordt begeleid zonder de aanhoudende dreiging van uithuiszetting.

1.2.3. Sociale huurders meer zekerheid bieden

De wachtlijsten voor sociale woningen zijn sinds de bankencrisis van 2008 verdubbeld. De doelgroep voor sociale huur is enorm toegenomen en het aanbod kan niet volgen. Het gevolg is dat het onderste segment van de private markt oververhit raakt. De sterkste stijging van de huurprijzen op die privémarkt stellen we vast bij de kleinere wooneenheden en de huurders van de laagste inkomensgroep. Desondanks besliste de regering om wonen nóg duurder te maken door de btw op de elektriciteit te verhogen van 6 naar 21% en de huurwaarborg uit te breiden van 2 naar 3 maanden huur. Kwaliteitsvol wonen op de privé-huurmarkt is voor de doelgroep sociale huur onbetaalbaar geworden. De overheid komt tussen via subsidies, maar dit is niet duurzaam. Op lange termijn is er maar één oplossing om huurders een betaalbare, energiezuinige en kwaliteitsvolle woning aan te bieden met een levenslange woonzekerheid, met name het uitbreiden van het sociaal huuraanbod.

RESOLUTIES

resolutie 34 - We werken de wachtlijst voor sociale woningen weg door minstens 100.000 nieuwe sociale woningen te bouwen.

resolutie 35 - Huisvestingsmaatschappijen die veel huurders met een laag inkomen huisvesten, hebben het moeilijker om met de beperkte huurinkomsten te voorzien in onderhoud, vervangingsbouw, uitbreiding van het aanbod en renovatie. Voor deze maatschappijen voorzien wij in een structureel uitgebreidere financiering.

resolutie 36 - We verplichten private ontwikkelaars om een aandeel sociale woningen op te nemen in elk nieuw woonproject van een bepaalde omvang. In de uitwerking houden we rekening met Europese staatssteunregels. Hierdoor zorgen we, naast een uitbreiding, ook voor een goede spreiding van het sociale woonaanbod.

resolutie 37 - Om de spreiding van het sociale woonaanbod centraal en doordacht aan te sturen, stellen we een nieuw en ambitieuzer Bindend Sociaal Objectief (BSO) op. Dit objectief gaat gepaard met duidelijke doelstellingen ter bevordering van de geografische verspreiding van het sociaal woonaanbod. Elke gemeente moet, via zijn sociale huisvestingsmaatschappijen, een deel sociale woningen voorzien. Hierbij zorgen we ervoor dat iedere gemeente inzet op woningtypes die passen bij de vraag van de doelgroep, zodat we geen ruimte onderbenutten door bijvoorbeeld voornamelijk gezinswoningen te bouwen terwijl er meer vraag is naar studio's. In het kader van de verdichting is het belangrijk om slim om te gaan met de beperkte ruimte en te zorgen voor voldoende diversiteit in het aanbod. We verlagen de gemeentesubsidies voor gemeenten die onvoldoende inspanningen leveren om deze doelstellingen te behalen.

resolutie 38 - Lokale besturen hebben bevoegdheden gekregen in de strijd tegen leegstand en verkrotting, om ongeschikte of onbewoonbare woningen te renoveren, te verbeteren en in te zetten in het sociale woonbeleid, onder meer door het sociale beheersrecht. We zullen er voor zorgen dat de uitvoeringsbesluiten van het decreet eindelijk worden gestemd en dat er daadwerkelijk op grote schaal van deze instrumenten gebruikgemaakt wordt. De uitvoering zal streng worden opgevolgd. Daarenboven moeten gemeenten opnieuw verplicht worden om leegstand actief op te sporen en te registreren.

resolutie 39 - We ontwikkelen een 'Immoweb voor sociale huurders'. Momenteel wordt de huurpremie ingetrokken bij weigering van de eerste voorgestelde sociale woning. Bij weigering van een tweede woning, wordt de kandidaat-huurder van de wachtlijst verwijderd. Die keuzevrijheid moet omhoog, iedere kandidaat-huurder moet de kans krijgen om die sociale woning te kiezen die het best past bij zijn of haar woonnoden.

resolutie 40 - Het is onaanvaardbaar dat sociale huurders in slechte woningen leven. Het historisch oude patrimonium heeft nood aan een sneller en ambitieuzer renovatieplan. Jaarlijks moeten er 10.000 sociale woningen gerenoveerd of - waar nodig - vervangen worden door nieuwe. Dit kan als we in de hele sector raamcontracten afsluiten voor herhaalbare renovatiewerken, zoals dak- of gevelisolatie.

resolutie 41 - Bij de renovatie van sociale woningen moeten we ambitieuzer zijn dan de huidige normering. Sociale huisvesting moet de koploper worden qua energiezuinigheid en duurzaamheid. Dat komt niet alleen het klimaat ten goede, maar ook de portemonnee van de sociale huurder.

resolutie 42 - Sociale huisvesting moet een voorloper zijn op het vlak van duurzame energie. We zetten dan ook in op collectieve en duurzame energiewinning in de sociale woningbouw via aansluiting op warmtenetten, collectieve zonneparken, geothermie en energieopslag. Daartoe nemen we alle bestaande belemmeringen weg om sociale

huisvestingsmaatschappijen zelf energie te laten leveren aan hun huurders en om eventuele overschotten te laten injecteren in het elektriciteitsnet.

resolutie 43 - Een probleem bij de renovatie van sociale woningen is de verhuizing van zittende huurders. Daarom hebben we nood aan voldoende woningen voor huurders die vanwege renovatie tijdelijk moeten verhuizen. We trachten de huurders zoveel als mogelijk te herhuisvesten in de eigen wijk. Indien nodig moet de overheid op korte termijn tijdelijke woningen kunnen voorzien.

resolutie 44 - Levenslange woonzekerheid voor sociale huurders. Sociale woningen hebben tot doel hun inwoners de kans te geven uit de armoede te geraken. Als hen dat lukt, gaan we hen niet straffen en hun huis afnemen. Als sociale huurder betaalt u huur op basis van uw inkomen. Als het inkomen stijgt, stijgt ook de huurprijs. Deze kan stijgen tot de prijs van een vergelijkbare woning op de private huurmarkt. De mix van sociale huurders uit verschillende inkomenscategorieën zorgt voor positieve motivatie. Sociale huurders uit hun vertrouwde omgeving verwijderen omdat hun inkomen stijgt, is geen motivatie om hard te blijven werken, integendeel. Daarom schaffen we de sociale huurcontracten van korte termijn af.

resolutie 45 - Afschaffen van de verstrengde eigendomsvoorwaarde. Deze pestmaatregel ten aanzien van de sociale huurder maakt dat wie zelfs maar een fractie van een grond of eigendom bezit of in erfpacht heeft, deze op korte termijn moet afstaan. Doet de sociale huurder dit niet, dan verliest hij zijn recht op een sociale woning. Als u bijvoorbeeld na erfenis 1/5de van een huis bezit, moet u de andere erfgenamen spoedig overtuigen samen te verkopen of uw deel over te kopen. Vindt u geen akkoord, dan moet u uw sociale woning verlaten. Dit zorgt voor schrijnende situaties waarbij huurders met een minimaal aandeel eigendom hun broodnodige sociale woning dreigen te verliezen.

resolutie 46 - Installeren van een monitoringsysteem zodat we de kwaliteit van alle sociale woningen, zoals in kaart gebracht door de conditiemeting van de VMSW, kunnen blijven opvolgen.

resolutie 47 - Meer aandacht voor bewonersparticipatie. Het betrekken van bewoners bij hun sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) verhoogt de kwaliteit van de sociale huisvesting en de tevredenheid onder de huurders.

1.2.4. Een kader voor alternatieve woonideeën

De hoge kosten voor de aankoop van een woning, schrikt veel jongeren af. Ze willen graag flexibel blijven en hebben het gevoel dat een eigen woning een financieel blok aan hun been is. Anderen dromen van collectief wonen, maar worden afgeremd door een gebrek aan begeleiding en ondersteuning. Wij willen iedereen de kansen en ondersteuning bieden om zijn of haar alternatieve woonideeën te realiseren. Deze alternatieve projecten maken het immers mogelijk om een grote woonzekerheid te hebben en toch veel flexibiliteit te behouden.

RESOLUTIES

resolutie 48 - We werken regelgevende obstakels en ongelijkheden tussen wooncoöperaties en natuurlijke personen weg om de realisatie van coöperatieve woonprojecten te faciliteren.

resolutie 49 - We zorgen voor een duidelijk regelgevend kader voor het hamsterhuren. Hamsterhuren is een soort woon-leasing. Je betaalt maandelijkse huur zoals bij een huurwoning met dit verschil dat je met dit huurgeld geleidelijk je woning afbetaalt. Zo leer je

de eerste jaren het huis en de buurt goed kennen, zonder onmiddellijk te moeten kopen. Je houdt je opties open op korte termijn, maar op lange termijn bouw je woonzekerheid op.

resolutie 50 - Ondersteuning aan Community Land Trusts via renteloze of lagerrenteleningen. Een CLT is een publieke organisatie die gronden koopt en in erfpacht geeft aan kopers die onvoldoende middelen hebben om op de privé-koopmarkt een woning te vinden. We ondersteunen ook het oprichten en uitbouwen van CLT's op organisatorisch vlak door goede praktijken op een structurele manier uit te wisselen en door specialisten binnen de overheidsdiensten opstartende CLT's te laten begeleiden.

resolutie 51 - In het kader van de verdichting van woonkernen faciliteren we gemeenschappelijke woonprojecten, zoals kangoeroewonen, zorgwonen, hospita-wonen, intergenerationeel wonen, cohousing, samenhuizen, tweegezinswoningen en stapelwoningen. Hierdoor intensiveren we de bezetting van het huidige woonbestand.

resolutie 52 - We onderzoeken de mogelijkheden voor innovatieve woonvormen zoals 'Tiny Houses' waarmee we klimaatneutraal en ruimtebeperkt wonen, zonder comfortverlies, stimuleren met veel aandacht voor gedeelde ruimte.

resolutie 53 - We zorgen ervoor dat de keuze voor een vorm van solidair wonen niet afgestraft wordt door de sociale zekerheid of sociale bescherming doordat alleenstaanden plots samenwonenden worden.

1.3. ELKE FACTUUR EERLIJK EN VOOR IEDEREEN BETAALBAAR

Uit de Eurobarometer van de Europese Commissie (december 2018) blijkt dat 4 op de 5 Belgen vindt dat de inkomensverschillen in ons land te groot zijn. Wat ons nog meer verontrust, is dat 1 Belg op 2 vindt dat zijn koopkracht de afgelopen jaren gedaald is. Vooral oudere mensen, laaggeschoolden, alleenstaanden, maar ook tweeverdieners ondervinden steeds meer moeite om hun facturen te betalen op het einde van de maand én iets over te houden, terwijl het leven en de prijzen in de winkel alsmaar duurder worden.

1.3.1. Lagere facturen voor elektriciteit en water

Elektriciteit en water zijn basisbehoeften. Het zijn noodzakelijke voorwaarden voor een menswaardig bestaan. Het is dan ook de taak van de overheid om de toegang tot deze voorzieningen te garanderen voor iedere burger door de prijs ervan zoveel mogelijk te drukken en zo de factuur voor iedereen betaalbaar te maken.

RESOLUTIES

ELEKTRICITEIT

resolutie 54 - We verlagen de btw op elektriciteit opnieuw van 21% naar 6%.

resolutie 55 - We geven elk gezin een basispakket elektriciteit in de vorm van een 'duurzame gratis kWh'.

resolutie 56 - We breiden de sociale tarieven voor elektriciteit, aardgas en warmte uit naar iedereen met een inkomen dat recht geeft op de verhoogde tegemoetkoming in de ziekteverzekering, in schuldbemiddeling of budgetbegeleiding zit.

resolutie 57 - Vandaag worden de nettarieven onrechtvaardig verdeeld. De kleinste gebruikers, gezinnen en KMO's, betalen zo'n 80% van de netwerkkosten en zo'n 85 à 90%

van de in de nettarieven doorgerekende openbaredienstverplichtingen (die dienen o.a. voor de zogenaamde groenestroomcertificaten). Grotere gebruikers dragen dus nauwelijks bij aan de 'energiesprong'. We zorgen voor een eerlijkere verdeling van de netkosten tussen de verschillende klantengroepen.

WATER

resolutie 58 - Iedereen die onder de armoedegrens leeft, recht heeft op een verhoogde tegemoetkoming en in schuldbemiddeling of budgetbegeleiding zit, moet genieten van een sociale correctie voor de waterfactuur.

resolutie 59 - Elke Vlaming moet, ongeacht zijn woonplaats, een basispakket water aan dezelfde prijs krijgen.

resolutie 60 - In geval van co-ouderschap wordt de korting op het vastrecht verhoudingsgewijs toegekend aan beide ouders.

1.3.2 Lagere schoolfacturen

Het is belangrijk dat jongeren en studenten kiezen voor de studierichting waarin ze hun talenten kwijt kunnen. sp.a aanvaardt niet dat de kosten voor een studierichting de studiekeuze bepalen. Een schoolfactuur mag nooit een financiële of mentale last vormen voor de ouders. Hetzelfde geldt voor de kinderopvang.

RESOLUTIES

resolutie 61 - De schoolfactuur is doorgaans de eerste factuur in een gezin die wordt betaald. Als zelfs die factuur blijft liggen, dan is er een onderliggend probleem. In 95% van de gevallen is dat armoede. Daarom is het van belang dat elke school zich bewust is van de kosten die worden aangerekend. Meer nog, een school moet actief werken aan een kostenbeheersend model zodat geen onnodige kosten worden aangerekend.

resolutie 62 - Dit kostenbeheersend model moet aangevuld en ondersteund worden door de introductie van een maximumfactuur in het secundair onderwijs. Een gelijke factuur moet worden vastgelegd voor elke leerling, onafhankelijk van diens studierichting. Om dit mogelijk te maken moeten de werkingsmiddelen van de secundaire scholen op basis van de studiekostenmonitor worden verdeeld over de verschillende scholen. Vandaag houdt men bij de berekening van de werkingsmiddelen immers geen rekening met de kostprijs van een studierichting. Zo belandt de factuur bij de ouders. Daar maken we komaf mee. Vanaf schooljaar 2020-2021 moet de maximumfactuur in het secundair onderwijs een feit zijn.

resolutie 63 - Net zoals dit het geval is voor de maximumfactuur in het basisonderwijs moet er een verplichte spreiding zijn van de schoolfactuur in het secundair onderwijs. Alle scholen moeten minstens 3 aparte facturatiemomenten per schooljaar voorzien.

Resoluties 64: We reguleren de schoolboekenprijs en voeren een verbod in voor alle scholen om samen te werken met incassobureaus om hun onbetaalde facturen te innen.

resolutie 65 - Een verplicht transparante communicatie over de schoolfactuur: elke school moet ten laatste een maand voor de aanvang van het schooljaar alle ouders een concreet en apart overzicht bezorgen van de schoolfactuur naast de verplichte opname hiervan in het schoolreglement. Daarnaast moet op het moment van de inschrijving een transparant overzicht gegeven van de kosten die niet binnen de maximumfactuur vallen.

resolutie 66 - De 'boterhammentaks' moet worden afgeschaft. Vandaag betalen ouders een bedrag om kinderen hun eigen lunch te laten eten op school. Deze taks moet verboden worden. Vlaanderen en de lokale overheden voorzien voldoende middelen voor het middagtoezicht.

resolutie 67 - In het basisonderwijs moet gratis kwalitatieve opvang - niet door leerkrachten - voorzien worden 1 uur vóór de start van de schooltijd, over de middag en 1 uur na het einde van de schooltijd.

resolutie 68 - sp.a voert een recht op kosteloze kinderopvang in voor elk kind. Gedurende het eerste levensjaar heeft elk kind vanaf zes maanden recht op één dag kosteloze kinderopvang per week. Vanaf het tweede levensjaar worden dat 2 dagen kosteloze kinderopvang per week. We verlagen bovendien de algemene kostprijs door alle kinderopvangplaatsen inkomensgerelateerd te maken. We verlagen opnieuw de minimumtarieven voor kans- en voorrangsgroepen en schrappen de bestaande respijtdagenregeling in geval van ziektedagen, gezinsverlof of uit noodzaak bij atypische werkuren.

1.3.3. Lagere ziekenhuis-, dokters- en rusthuisfacturen

Ook in de gezondheidszorg worden de facturen nog te vaak doorgeschoven naar de patiënt. We betalen te veel uit eigen zak. Door de besparingen staat de toegankelijkheid steeds meer onder druk. Mensen grijpen naar een privé-verzekering, maar deze zijn duur en verhogen de ongelijkheid. We willen af van een gezondheidszorg met supplementen en privatisering van risico's. Solidariteit blijft de beste garantie op een zo goed mogelijke gezondheid voor iedereen, aan de beste prijs. De publieke gezondheidszorg moet terug zuurstof krijgen. We moeten extra middelen investeren in zorg die vandaag te duur is.

RESOLUTIES

resolutie 69 - We zorgen voor een betere terugbetaling van brillen en lenzen, hoorapparaten, tandzorg en het terugbetalen van psychotherapie en een volledige terugbetaling van anticonceptie voor kwetsbare groepen.

resolutie 70 - Supplementen moeten helemaal verdwijnen uit onze gezondheidszorg. Zowel in het ziekenhuis als ambulant. We kiezen voor een rechtvaardige loon van zorgverstrekkers waarbij supplementen systematisch afgebouwd worden.

resolutie 71 - Ereloonsupplementen in het kader van hospitalisatie worden afgeschaft bij het hervormen van de financiering van de ziekenhuizen en het vergoedingssysteem van de artsen.

resolutie 72 - We blijven aandacht hebben voor de meest kwetsbare zorggebruikers. We blijven instrumenten zoals de verhoogde tegemoetkoming en de maximumfactuur versterken. We verlagen het remgeldplafond voor de allerlaagste inkomens.

resolutie 73 - Het raadplegen van de vaste huisarts en de jaarlijkse controle en preventieve tandzorg maken we gratis.

resolutie 74 - Via de vaste huisarts krijgt de patiënt sneller toegang tot de specialist en aan een verminderd remgeld.

resolutie 75 - We houden zorg betaalbaar door het invoeren van een maximumfactuur in de ouderenzorg waarbij de kosten nooit hoger mogen zijn dan het inkomen. Een vermogenstoets zal bepalen wie hiervoor in aanmerking komt.

resolutie 76 - We schaffen de voorschotten bij ziekenhuisopname af.

1.3.4. Geen kleine lettertjes in facturen die mensen op kosten jagen

Consumenten worden bij de aankoop van producten verplicht akkoord te gaan met een reeks algemene voorwaarden die vaak niet in het voordeel van de consument zijn. sp.a wil de vrijheid die vandaag bestaat in de opstelling van die algemene voorwaarden aan banden leggen.

RESOLUTIES

resolutie 77 - Plafonnering van de intresten en schadevergoeding die mogen gevraagd worden bij wanbetaling. Een onderneming of andere instantie mag bij laattijdige betaling van een factuur verwijlrenten en/of een schadevergoeding vragen voor de opgelopen kosten of schade. Deze bedragen worden vandaag met de natte vinger bepaald en staan vaak helemaal niet in verhouding tot de werkelijk geleden schade of kosten. Wij zorgen ervoor dat in de wet maximumbedragen worden vastgelegd die ondernemingen moeten naleven.

resolutie 78 - Een eerste herinnering aan een factuur is gratis. De totaalkosten van de herinneringen mogen nooit meer zijn dan 7,5 euro.

resolutie 79 - Wanneer in consumentenzaken een gerechtelijke procedure moet worden ingesteld is altijd de rechtbank van de woonplaats van de consument bevoegd.

resolutie 80 - Er wordt een wettelijke betalingstermijn van 30 dagen voor de consument ingevoerd. Hierdoor heeft iedere consument de mogelijkheid om te wachten op zijn volgende maandelijks inkomen om een factuur te betalen.

1.3.5. Strijd tegen de schuldindustrie

Dat wie arm is, de allergrootste moeite heeft om een factuur of een schuld te betalen, wisten we al. Wat nieuw is, is dat nu de factuur zelf arm maakt. Dat één onbetaalde factuur van 50 euro op korte tijd een schuld of een eindfactuur oplevert van uiteindelijk duizenden euro's, is onaanvaardbaar. Een factuur of schuld moet altijd betaald worden, maar de inning en de afhandeling ervan moet menselijk zijn. Vandaag is dat allerm minst het geval. Een carrousel van deurwaarders, incassobureaus en advocaten - een 'schuldindustrie' - maakt de situatie soms uitzichtloos. We stellen paal en perk aan de vicieuze cirkel van spookkosten waar enkel deurwaarders, incassobureaus en advocaten aan verdienen, maar niemand precies weet wat en waarom ze telkens weer nieuwe sommen aanrekenen. We pakken de schuldindustrie keihard aan.

RESOLUTIES

resolutie 81 - Halvering van de kosten van de deurwaarder bij afbetalingsplannen. Wanneer er een deurwaarder aan te pas komt, neemt die contact op met de schuldenaar en stelt een afbetalingsplan voor. Vandaag mag die deurwaarder eenmalig inningskosten aanrekenen. Dit is 1% van het totale bedrag van de opgelopen schuld met een minimum van 11,94 euro en een maximum van 116,20 euro. Telkens als hij een gedeeltelijke afbetaling ontvangt, int de deurwaarder daar automatisch een extra bedrag bovenop (= inningsrecht). Deurwaarders werken vandaag met geautomatiseerde procedures. sp.a stelt voor om die 1% inningskosten te halveren tot 0,5% en ook het inningsrecht (afhankelijk van de grootte van de periodieke afbetaling) te halveren. Overschrijdt de periodieke afbetaling de 50 euro niet, dan schrappen we dat inningsrecht.

resolutie 82 - Onafhankelijke controle op advocaten en gerechtsdeurwaarders die aan minnelijke schuldinvoering doen. Advocaten en gerechtsdeurwaarders controleren vandaag zichzelf. Die controle blijkt niet adequaat te zijn, veel mensen krijgen geen gehoor wanneer zij klachten hebben. Wanneer advocaten en gerechtsdeurwaarders schulden minnelijk invorderen, oefenen zij gewoon een commerciële activiteit uit. Wij vinden dat zij, net zoals de incassobureaus, moeten onderworpen worden aan een veel betere controle door de FOD Economie.

resolutie 83 - Vermijden van openbare verkoop wanneer schuldeiser daar geen baat bij heeft. Het is al te gek om tot een openbare verkoop over te gaan als men op voorhand weet dat de opbrengst van de verkoop lager is dan de kosten van de procedure. sp.a stelt voor om in zo'n situatie de kosten van de beslaglegging ten laste te leggen van diegene die de beslaglegging gevraagd heeft.

resolutie 84 - Actualisering van de lijst met niet-beslagbare goederen. In het Gerechtelijk Wetboek is een lijst opgenomen met goederen die nooit in beslag kunnen worden genomen om zo het menswaardig bestaan van een schuldenaar te vrijwaren (op vandaag kunnen uw koe en 12 geiten niet in beslag genomen worden, maar uw televisie, computer en de benodigdheden voor een internetverbinding wel). sp.a wil die lijst aanpassen aan de noden en basisbehoeften van deze tijd.

resolutie 85 - Transparantie en vereenvoudiging van de deurwaarderskosten. Deurwaarders moeten melding maken van hun vergoedingen op het origineel en de afschriften van hun akten. Vandaag leest dit echter als een opsomming van afkortingen zoals o.a. VR, RINL, DOS... met vervolgens telkens de bijhorende bedragen. Op die manier wordt de schuldenaar in het ongewisse gelaten. sp.a stelt voor om de kostenstaat te vereenvoudigen: duidelijker en begrijpelijk voor de schuldenaar.

resolutie 86 - Het eenmalig beslag wordt wettelijk verplicht. Stel: je hebt 5.000 euro schuld bij drie schuldeisers. De eerste deurwaarder die beslag komt leggen, voert best de hele procedure uit, zodat die 5.250 euro kost. Maar deurwaarders van de andere schuldeisers hoeven zich daar niet bij neer te leggen en kunnen hun eigen beslagprocedure toch doorzetten, elk mét hun factuur. Dat is zinloos, want dat beslag slaat op dezelfde inboedel. Het jaagt alleen de factuur van de schuldenaar de hoogte in. Deze vorm van meervoudig beslag wordt wettelijk verboden. Door deze ethische aanpak moet het aantal beslagen, zeker het aantal loonbeslagen, drastisch verminderen.

resolutie 87 - Verjaringstermijn voor facturen van nutsbedrijven van 5 naar 2 jaar: Niet alleen zorg, maar ook elektriciteit, gas, water en telecommunicatie zijn basisbehoeften. Vandaag kan men de wanbetaler tot vijf jaar na de vervaldatum van de factuur voor de rechter dagen. Wij zorgen ervoor dat die termijn tot 2 jaar herleid wordt. Zo kan de betalingsachterstand sneller worden aangepakt. In de gezondheidszorg geldt die termijn van 2 jaar trouwens al.

resolutie 88 - De praktijk wijst uit dat via een procedure bij minnelijke schikking in ongeveer 1 op 3 zaken betaling gebeurt, een regeling of akkoord wordt getroffen. Spijtig genoeg wendt de schuldeiser zich vaak onmiddellijk tot één van de actoren van de schuldindustrie. Bij invordering van: achterstallige huurgelden, geldschulden voor de levering van nutsvoorzieningen; geldschulden voor ziekenhuiskosten; geldschulden voor schoolkosten. Wij zorgen ervoor dat de schuldeiser verplicht wordt om eerst stappen te zetten om tot een minnelijke oplossing met de schuldenaar te komen. Dit door een aanmelding bij een erkende

dienst voor schuldhulpverlening (OCMW's & CAW's) of minnelijke schikking (verzoening bij de vrederechter). Dit is gratis en brengt dus geen bijkomende kosten met zich mee.

resolutie 89: Bij elke aanmaning die mensen ontvangen dient er ook een verplichte verwijzing in deze brief te zijn naar de schuldhulpverlening. Dit gebeurt door te verwijzen naar de website <http://www.eerstehulpbijschulden.be/> of hen aan te zetten contact op te nemen met het CAW of OCMW van hun gemeente. Hierdoor wordt de stap naar de hulpverlening verkleind en kan de nodige ondersteuning geboden worden voor zij die daar nood aan hebben.

resolutie 90 - Afschaffing van verplichte tussenkomst advocaat wanneer schuld onbetwist is. Wanneer een handelaar een onbetwiste handelsschuld (betreft enkel schulden tussen handelaars, niet schulden van consumenten aan handelaars) wil invorderen moet hij op vandaag hiervoor een advocaat inschakelen. Die advocaat is in praktijk enkel een doorgeefluik aan de gerechtsdeurwaarder. sp.a vindt dat de handelaar zelf moet kunnen kiezen of hij zich hiervoor beroept op een advocaat dan wel hij zich rechtstreeks richt tot de gerechtsdeurwaarder.

1.3.6. De overheid als ethische schuldeiser

Een van de meest meedogenloze schuldeisers in onze samenleving is de overheid, zowel op lokaal, gemeenschaps- als federaal niveau. Het wordt dringend tijd dat ook de overheid aan ethische schuldinvordering doet.

RESOLUTIES

resolutie 91 - Met sp.a gaan we voluit voor schuldvrije gemeenten. Op basis van een reeks algemene richtlijnen, werken wij in elke gemeente een plan uit met concrete voorstellen. Deze focussen enerzijds op het onder controle houden van de professionele invordering van schulden en anderzijds op het proactief opsporen van mensen met een structureel schuldprobleem, alsook het preventief werken door gerichte sensibilisering en het reduceren van onnodige kosten.

resolutie 92 - Een gecentraliseerde en ethische schuldinvordering door de federale overheid. In 2010 werd voor de inning van alle fiscale en niet-fiscale schuldinvorderingen in beheer bij de Vlaamse belastingdienst (VLABEL) een samenwerkingsovereenkomst afgesloten tussen VLABEL en de Nationale Kamer voor Gerechtsdeurwaarders (NKGB). De beheersovereenkomst voorzorg in de oprichting van de coöperatieve Diensten Aan de Maatschappij (DIAM). Deze coöperatie garandeert dat verschillende invorderingen ten aanzien van eenzelfde persoon steeds worden waargenomen door dezelfde gerechtsdeurwaarder (die dan een volledig overzicht heeft van de financiële situatie van die persoon). DIAM controleert bovendien steeds of de inning volgens ethische principes verloopt en of de aangerekende tarieven correct zijn. De Vlaamse regering heeft met andere woorden gekozen voor een gecentraliseerde aanpak bij de aanstelling van gerechtsdeurwaarders en dit werpt zijn vruchten af. We willen deze gecentraliseerde en ethische aanpak ook invoeren op federaal niveau voor alle vorderingen van de FOD Financiën.

1.3.7. Banken en verzekeringen

Hoeveel kosten financiële instellingen aanrekenen op bepaalde financiële producten is erg onduidelijk. Het wordt de consument zeer moeilijk gemaakt om uit te maken welk product het best bij hem/haar past. Transparantie is de sleutel, te beginnen met een duidelijk

overzicht van de prijzen per instelling voor de belangrijkste bank- en verzekeringsproducten. Om de almacht van de bank- en verzekeringsinstellingen te breken wordt overstappen voor de consument eenvoudiger. Wanneer een bank- of verzekeringsinstelling in de fout gaat, moet dat voor de consument makkelijker worden rechtgezet. Wanneer mensen hun spaargeld verloren hebben door zogezegde 'risicoloze beleggingen' of 'beleggingen met een beperkt risico', moeten zij aanspraak kunnen maken op een vergoeding uit een fonds voor bedrogen beleggers.

RESOLUTIES

resolutie 93 - We geven een duidelijk competitiemandaat aan de financiële toezichthouder dat moet garanderen dat er voldoende competitie is qua financiële producten zodat consumenten gunstige tarieven en voorwaarden kunnen bekomen. De Europese Bankenuie moet afgewerkt worden met een Europese spaargarantie. Europese banken moeten volledige transparantie over financiële producten en de kosten die ze ervoor aanrekenen.

resolutie 94 - We zorgen ervoor dat consumenten financiële producten eenvoudiger kunnen vergelijken. We mandateren de financiële toezichthouder (FSMA) om via haar website Wikifin.be tariefsimulatoren en vergelijkingsmodules te voorzien voor de belangrijkste bank- en verzekeringsproducten.

resolutie 95: Nieuwe resolutie: De test 'Kennis en Ervaring' die de banken volgens de beleggersrichtlijn MIFID II verplicht moeten laten afleggen door potentiële klanten die willen beleggen vinden wij een goed uitgangspunt. We willen de potentiële particuliere belegger wel meer bescherming bieden door aan die test explicieter toe te voegen wat de risico's en opportuniteiten zijn van verschillende activaklassen. De test blijft bindend, wat betekent dat de klant niet mag beleggen indien blijkt dat hij/zij over onvoldoende kennis beschikt.

resolutie 96 - De financiële toezichthouder (of ombudsdienst) moet op zijn website een transparant overzicht geven van de klachten per financiële instelling en melden welk gevolg eraan gegeven werd.

resolutie 97 - Financiële toezichthouders eisen van financiële instellingen dat ze alle gedupeerden vergoeden wanneer de toezichthouder fouten vaststelt. Momenteel legt de toezichthouder een boete op aan de instelling, maar dat helpt de gedupeerden niet. De financiële toezichthouder moet de mogelijkheid krijgen om rechtzettingen en schadevergoedingen op te leggen. Ook het advies van de ombudsman maken we bindend.

resolutie 98 - Voor de belangrijkste verzekeringen zorgen we dat er wettelijk minimale contractvoorwaarden zijn, zoals bij de verplichte autoverzekering. Op die manier kan de consument erop vertrouwen dat alle verzekeringsproducten voldoende bescherming bieden. De standaarddekking zal er ook voor zorgen dat consumenten de prijzen eenvoudig kunnen vergelijken.

resolutie 99 - Het 'recht om vergeten te worden' bij verzekeringen. Mensen die een zware aandoening gehad hebben, zoals bijvoorbeeld ex-kankerpatiënten, en mensen die aan een chronische ziekte lijden die onder controle is, betalen op vandaag bijzonder hoge premies voor verzekeringen. Dit is zeer oneerlijk. Mensen die ziek zijn geweest of een chronische ziekte hebben, moeten hun leven kunnen verder zetten. Zij hebben het recht om na vijf jaar vergeten te worden en tegen het reguliere tarief een verzekering af te sluiten.

resolutie 100 - Consumenten die ernstige financiële schade hebben geleden als gevolg van fraude en/of misleiding kunnen aanspraak maken op een vergoeding. Daartoe wordt een

fonds opgericht dat wordt gespijsd met de opbrengst van (fiscale) boetes die aan de financiële sector werden opgelegd. Het Fonds wordt opgericht bij de FSMA.

resolutie 101 - Het toekennen van kredietkaarten moet veel strenger gereguleerd worden en samengaan met het gedeeltelijk dragen van het risico door de aanbieder van de kredietkaart wanneer blijkt dat de kaarten gegeven zijn aan mensen met onvoldoende financiële draagkracht.

1.3.8. Telecom en media

Naar werk zoeken en solliciteren, opleidingen volgen, de belastingaangifte indienen, op de hoogte blijven van het nieuws of evenementen, afspreken met vrienden, winkelen... In onze digitale samenleving speelt een groot deel van ons leven zich steeds meer online af en wie hier niet toe in staat is, dreigt gemarginaliseerd te raken. Internet moet dan ook - net als elektriciteit en water - beschouwd worden als een basisbehoefte en de overheid dient ervoor te zorgen dat internettoegang voor iedereen mogelijk en haalbaar is. Enerzijds door de voorwaarden voor het sociaal tarief te actualiseren en de toekenning ervan te automatiseren. Anderzijds door de consument te informeren over de beste tarieven via een 'durf vergelijken'- campagne. Ook de overstap van operator wordt vereenvoudigd door de invoering van een apparatuurneutrale technologie. We waken erover dat de openbare omroep zijn aanbod gratis ter beschikking blijft stellen en er geen betaalmuur komt op zijn (nieuws)websites. Radio en televisie moeten ook voor zij die geen digitaal tv-abonnement nemen of luisteren via DAB+ in de toekomst toegankelijk blijven. Europa hinkt achterop ten opzichte van andere globale spelers (China, de Verenigde Staten, Rusland, ...) in een aantal belangrijke digitale sectoren en technologieën zoals cyberverdediging, robotisering en artificiële intelligentie. Bijkomende investeringen zijn nodig om terug bij de koplopers te horen en de digitalisering te vormen volgens onze Europese normen en waarden.

RESOLUTIES

resolutie 102 - Internet moet net als elektriciteit en water beschouwd worden als een basisbehoefte en de overheid dient ervoor te zorgen dat internettoegang voor iedereen mogelijk en haalbaar is. We werken aan de digitale kloof door van e-inclusie en mediawijsheid een prioriteit te maken zodat niemand achterblijft in deze digitale samenleving

resolutie 103 -De telecomwet voorziet dat iedere burger recht heeft op een basisinternetaansluiting. We garanderen dat deze verplichte basisinternetaansluiting over het hele land (ook in de landelijke gebieden) een voldoende capaciteit heeft zodat er geen internet met twee snelheden komt. Concreet moet elk gezin hogesnelheidsinternet en 4G tegen een betaalbare prijs ter beschikking hebben en investeren we bijkomend in gratis internettoegang op openbare plaatsen, openbaar vervoer, en in scholen, bibliotheken, culturele centra en overheidsgebouwen. We stimuleren de uitrol van 5G, de volgende generatie mobiel internet.

resolutie 104 - We actualiseren de voorwaarden voor het 'sociaal tarief voor internet, vaste en mobiele telefonie' en kennen dit automatisch toe aan iedereen die er recht op heeft.

resolutie 105 - De overheid organiseert ieder jaar een 'durf vergelijken'-campagne, waarbij de tariefsimulatoren telecom (vaste telefonie, mobiele telefonie, internet, bundels, bundels met tv) worden gedemonstreerd, zodat de mensen in hun gemeente geholpen worden om de beste tarieven te vinden voor energie, telecom en verzekeringen. Iedere gemeente

voorziet een consulent die de mensen helpt bij het hanteren van de tariefsimulatoren voor energie, telecom en (nieuw) verzekeringen.

resolutie 106 - Netneutraliteit is een basisbeginsel van het internet en moet te allen tijde verdedigd worden. We zorgen ervoor dat er geen duaal internet ontstaat met enerzijds een elitair, kostelijk en snel internet en anderzijds een vertraagd basisinternet.

resolutie 107 - Na de afschaffing van roaming tarieven pakken we ook de resterende problemen aan die nog bestaan met betrekking tot intra-EU mobiel verkeer: we werken de extra kosten weg die nog aangerekend worden om te bellen of sms'en vanuit België naar een andere EU-lidstaat.

resolutie 108 - We evolueren naar apparatuurneutrale technologie, bijvoorbeeld enkel via software, zodat de concurrentie tussen de operatoren van televisie- en internetdiensten ook leidt tot lagere prijzen. Zo hoeven mensen niet telkens opnieuw een andere modem of tv-decoder te kopen.

resolutie 109 - Er kan pas sprake zijn van een analoge switch-off wanneer alle Vlamingen een digitaal tv-abonnement hebben.

resolutie 110 - We stimuleren de ontwikkeling van het digitale radiolandschap, onder andere DAB+, maar een FM switch-off is nog niet aan de orde.

1.3.9. Digitale bescherming van de consument

Het online shoppen van producten of diensten moet veilig en zonder discriminatie kunnen gebeuren op alle Europese websites. De online consumentenbescherming moet op hetzelfde niveau getild worden als de offline consumentenbescherming. We informeren burgers zodat ze hun rechten kennen en installeren ook een duidelijk aanknooppunt waar ze kunnen aankloppen als die geschonden worden.

resolutie 111 - In gevallen van grensoverschrijdende inbreuken, waaronder inbreuken in de sector van E-commerce is een nationaal wetgevend kader en handhaving niet afdoende. Handelaren kunnen handhaving omzeilen door zich elders binnen de Unie te vestigen. Wanneer je bijvoorbeeld als Belg schoenen koopt op Zalando.be en die worden niet geleverd dan moet je volgens de huidige regelgeving klacht indienen bij bevoegde instanties van het land waar de consument gevestigd is (België), maar moet de klacht behandeld worden door de bevoegde instanties van het land waar de onderneming gevestigd is (Duitsland). Het gebeurt vaak dat lidstaten honderden klachten krijgen over een praktijk gehanteerd door een onderneming die gevestigd is in een andere lidstaat, maar dat die laatste lidstaat omdat ze zelf geen slachtoffers heeft van die praktijk, niet of minder geneigd is om maatregelen te nemen. Een gebrek aan handhaving zorgt ervoor dat er een oneerlijk voordeel is voor handelaren die zich opzettelijk niet aan de juiste regels houden en zorgt voor een onveilige, onzekere consumentenmarkt. Daarom wil sp.a een Europese handhavingsautoriteit oprichten die bij dergelijke problematieken effectief kan optreden en sancties kan opleggen.

1.3.10. Alleenstaanden-toets

Het aantal alleenwoners stijgt jaarlijks drastisch. In sommige steden is meer dan 4/10 gezinnen een alleenstaande. Ook op het platteland groeit het aantal alleenstaande gezinnen naar 3/10.

Tegen 2060 zou de helft van de gezinnen single zijn. Het gaat hierbij zowel om jonge starters, alleenstaande ouders als bejaarden die zonder partner vallen. Een beleid dat rekening houdt

met singles is voor sommigen niet relevant omdat de meeste alleenstaanden hier niet bewust voor zouden kiezen. Voor ons is het duidelijk, er mag eigenlijk geen verschil zitten in het beleid voor gezinnen en alleenstaanden. Ook alleenstaanden vormen de hoekstenen van de maatschappij.

resolutie 112 - Er moet een verhoogde aandacht komen voor de impact van beleidsbeslissingen op de specifieke situatie van alleenstaanden en eenoudergezinnen. Beslissingen die een disproportioneel negatieve impact hebben op hun situatie dienen te worden gewijzigd in hun voordeel dan wel ongedaan te worden gemaakt. We stimuleren en ondersteunen actief gemeentes die een eenvoudig en discreet sociaal onderzoek doen naar alleenstaanden, eenoudergezinnen en mensen die de facto in armoede leven waardoor deze groepen maximaal gebruik kunnen maken van bepaalde rechten of voordelen.

resolutie 113 - Een rechterlijke beslissing tot betaling van onderhoudsgeld moet gepaard gaan met een automatische toekenning van een ontvangstmachtiging en deze wordt onmiddellijk overgemaakt aan DAVO.

1.4. ZEKERHEID OP EEN GOED LOON

Werk is veel meer dan een inkomen. Een goeie job betekent behalve bestaanszekerheid ook sociale contacten, ontplooiing van je talent en geeft voldoening. Wie geen job heeft, of maandelijks maar moet afwachten hoeveel werk en loon hij/zij ontvangt, leeft voortdurend in onzekerheid. Nog te veel mensen ervaren bestaansonzekerheid.

Onze arbeidsmarkt staat voor diverse uitdagingen. Technologische veranderingen, digitalisering en globalisering maken dat in versneld tempo de inhoud van ons werk verandert. Door het verzwakken van de positie van vakbonden in het sociaal overleg is de uitvoering van jobs meer en meer gekoppeld aan de (flexibiliteits)behoeften van ondernemingen. Opbrengsten van ondernemingen worden steeds ongelijker verdeeld, zowel tussen arbeid en kapitaal als tussen werkenden onderling. Bovendien vallen meer en meer werknemers - door slechte werkomstandigheden, extreem lage lonen, hyperflexibiliteit, of grote werkdruk een tijdlang uit. In tijden van technologische disruptie waarbij werktijden en -plaatsen vervagen, is net regulerend optreden vereist - zoals dat ook bij vorige technologiegolven is gebeurd - om via het arbeidsrecht werkbaar werk te verzekeren. Last but not least is er een verspilling van talent door discriminatie op basis van afkomst, leeftijd, gender, handicap of seksuele geaardheid.

Voor sp.a moet werken weer lonen. Eerlijk lonen. Zodat wie werkt echt opnieuw zijn of haar facturen kan betalen en iets overhoudt op het einde van de maand. Dat betekent in de eerste plaats een verhoging van het minimumloon én onderhandelingsmarge voor de sociale partners om andere lonen te laten meestijgen met de kosten van het leven. Daarnaast investeren we in extra opleiding en de blijvende inzetbaarheid van laaggeschoolde werknemers. Als sluitstuk garanderen we een basisbaan voor wie ondanks gepersonaliseerde herscholing en bemiddeling toch geen plaats vindt in het 'klassieke' economisch circuit. Tot slot bestrijden we discriminatie op de arbeidsmarkt met praktijktesten.

1.4.1. Zekerheid dat iedereen zijn of haar talent kan ontplooiën

Ondanks het historisch hoog aantal werkenden is de werkzaamheidsgraad en de kans op het vinden van werk voor werkzoekende laaggeschoolden, 55+ers, mensen met migratieachtergrond en mensen met een arbeidshandicap nog bijzonder laag. Een groot deel

van wie vandaag uit de boot valt, dreigt kansloos te worden zodra de economische groei weer afneemt. Maar ook tijdens deze periode van betere conjunctuur willen we onbenut talent optimaal inzetten.

RESOLUTIES

resolutie 114 - We zetten de middelen voor het doelgroepenbeleid (= loonkostsubsidies) in voor een inclusief beleid dat resulteert in effectieve aanwervingen van werkzoekenden. Om de duurzaamheid van die aanwervingen te versterken, koppelen we de loonkostverlagingen aan competentieversterking.

Resolutie 115 - De afschaffing van de ACTIVA -steun heeft de loonkost voor langdurig werkzoekenden en laaggeschoolde jonge werkzoekenden drastisch verhoogd en hun aanwervingskansen zwaar gehypothekeerd. Meer en meer worden zij een harde, structurele kern binnen de werkloosheid. Om de aanwervingskansen van laaggeschoolde jongeren, langdurig werkzoekenden en NEET-jongeren te ondersteunen, maken we naast investeringen in opleiding en begeleiding, werk van een gerichte, substantiële verlaging van hun loonkost (vermindering van RSZ-bijdragen en directe loonsubsidie) en van de administratieve drempels.

resolutie 116 - De overheid heeft een voorbeeldfunctie als werkgever. De overheid maakt talent en competenties evenwaardig aan diploma's. Vacatures bij de overheid, zijn ook beschikbaar voor mensen met een lager diploma maar die wel de nodige competenties kunnen voorleggen.

resolutie 117 - We maken het mogelijk dat meer werkzoekenden toegang krijgen tot stages en werkplekieren. Tijdens die stages verwerft men een deftig inkomen en de stage duurt niet langer dan nodig. De werkloosheidsuitkering van werkzoekenden die in een intensief begeleidingstraject of opleiding zitten, wordt bevroren. Binnen het werkplekieren bestaan 6 trappen van werk-leervormen volgens de afstand tot de arbeidsmarkt van de stagiair. Tegenover ieder van die vormen moet een vergoeding staan die deze afstand weerspiegelt en die is uitgedrukt in een substantieel percentage van het interprofessioneel minimumloon (GGMMI) dat bovenop de uitkering komt. De stimulanspremie voor beroepsopleidingen die momenteel is voorbehouden voor 'sociale categorieën met gezinslast' moet veralgemeend worden: de inzet om een opleiding te volgen moet voor iedere werkzoekende beloond worden.

resolutie 118 - Naast het 'jeugdwerkgarantieplan' komt een 'langdurig werkzoekenden garantieplan'. Iedereen die lange tijd werkzoekend is, wordt intens gescreend om te kijken of vaardigheden en competenties nog aansluiten bij de noden van de arbeidsmarkt. Als dat niet zo is, heeft iedere werkzoekende recht op een (korte) VDAB-opleiding om die competenties op te frissen of bij te spijkeren.

resolutie 119 - We maken bindende afspraken met de begeleidingsdiensten zodat kansengroepen - minstens evenredig volgens hun aandeel - vertegenwoordigd zijn in tewerkstellingsmaatregelen als IBO (Individuele Beroepsopleiding), Begeleid leren en Werkplekieren. Sectorale afspraken hierover verdienen de voorkeur.

resolutie 120 - Via 'collectieve IBO's' maakt de VDAB afspraken met bedrijven om werkzoekenden uit 'kansengroepen' via voortrajecten en bijkomende coaching alle bagage te geven om een IBO binnen het bedrijf te kunnen aanvaarden en de openstaande vacatures in te vullen. zoals bij een 'individuele' IBO worden deze gevolgd door een aanwervingsverplichting.

VDAB moet ook het opleidingsluik van de IBO's beter bewaken en nauwer toezien op het vroegtijdig afbreken van IBO's door de werkgever. Misbruiken moeten gesanctioneerd worden (bijvoorbeeld geen toekomstig recht meer).

resolutie 121 - De VDAB brengt bedrijven in herstructurering en groeibedrijven met elkaar in contact om nog tijdens de opzegperiode de met ontslag bedreigde werknemers die dat wensen te herscholen richting vacatures bij die groeibedrijven.

resolutie 122 - Wie ondanks die intensieve hulp, begeleiding en eigen inspanningen geen job vindt, heeft recht op een basisbaan. Lokale besturen worden in staat gesteld om via 'lokale werkbedrijven' een regierol op te nemen op de lokale arbeidsmarkt. Daarbij vormen zij 'werk-pools' om werkzoekenden met een correct loon en volwaardige sociale bescherming in te zetten. Zo'n lokaal werkbedrijf kan hen ook voor korte tijd, voor ondersteunende taken, ter beschikking stellen van ondernemingen in het lokale bedrijvent centrum.

resolutie 123 - We blijven inzetten op een verdere uitbouw van de sociale economie en de uitbouw ervan als een volwaardig deel van de arbeidsmarkt. Daarom voorzien we 10.000 extra plaatsen in de sociale economie voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt die niet zonder ondersteuning aan de slag kunnen op onze arbeidsmarkt en maken de toegang ertoe meer eenvoudig en laagdrempelig. Op die manier bieden we een correct loon en volwaardige sociale bescherming voor mensen die het moeilijk hebben op de arbeidsmarkt. Voor werkzoekenden die tijdelijk, of niet meer, in staat zijn om betaalde arbeid te verrichten, wordt er verder geïnvesteerd in arbeidszorg. sp.a wil een solied sociaal statuut voor wie er geen uitzicht is op een plaats op de reguliere arbeidsmarkt en voor wie een beperkt aantal uren (begeleide) tewerkstelling het maximaal haalbare is (arbeidszorgmedewerkers). Bovenop die federale uitkering vragen we een vergoeding voor de gepresteerde uren, inclusief de terugbetaling van bijvoorbeeld verplaatsingskosten.

resolutie 124 - Naar analogie met de woningmarkt voeren we ook praktijktesten in op de arbeidsmarkt om discriminatie door werkgevers in kaart te brengen en te bestrijden. Ze worden ook ingezet als instrument voor de inspectiediensten om de bewijslast van inbreuken op de antidiscriminatie wetten te leveren en dus bestraffing mogelijk te maken.

resolutie 125 - Met het oog op een gedifferentieerd aanbod biedt de VDAB op maat gemaakte trajecten aan, rekening houdend met alle uitsluitingsmechanismen. In samenwerking met 'toeleiders' uit de buurten moet de VDAB alle bevolkingsgroepen warm en sterk maken voor deelname aan de arbeidsmarkt. Daartoe moet VDAB zich outreachend (instroom) en dedicated (uitstroom) opstellen. Vertaald in een brede samenwerking met andere lokale overheden die zorgen voor brede toegangspoorten. VDAB gaat via huisbezoeken en/of satellietlocaties zelf op zoek naar bijkomende dienstverleningspunten. VDAB neemt een actievere rol als bemiddelaar op, als ondersteuning in de fase van selectie en indienstneming van de kwetsbare werkzoekenden.

1.4.2. Zekerheid dat een interimcontract een voltijds contract wordt

Werken moet de zekerheid op een deftig inkomen waarborgen. Maar steeds meer aanwervingen gebeuren via tijdelijke contracten, via interimcontracten en via deeltijdse contracten. De extreme uiting daarvan zijn de opeenvolgende dagcontracten. Ondernemingen maken zo een speelbal van (vooral) jonge mensen om een aantal kosten (bij ziekte, wettelijke feestdagen) te vermijden. Die kwetsbare werknemers verliezen zo elke zekerheid. Zeker na de verstrenging van de voorwaarden op een 'inkomensgarantie uitkering' (IGU = een uurtoeslag van de RVA bovenop het deeltijds loon) door de huidige regering, staat

het aantal deeltijds werkenden met zo'n IGU totaal niet meer in verhouding tot het aantal mensen dat deeltijds werkt omdat er geen voltijds werk is.

RESOLUTIES

resolutie 126 - Een principieel verbod op dagcontracten. Afwijking kan enkel na sociaal overleg en bij cao.

resolutie 127 - We roepen het misbruik van (opeenvolgende) dagcontracten een halt toe door de financiële ontmoediging van opeenvolgende dagcontracten. (1) Bij meer dan 14 dagcontracten per trimester: voor de betrokken werknemer een automatische extra werkgeversbijdrage RSZ; (2) bij meer dan 28 dagcontracten per trimester: een bijkomende vergoeding voor de uitzendkracht; (3) we beperken het aandeel uitzendarbeid binnen de onderneming tot 5% (bij overschrijding is een gelijkaardige bijdrage verschuldigd).

resolutie 128 - Als binnen een referteperiode van 3 maanden een substantieel aantal dagen uitzendarbeid werden gepresteerd bij dezelfde werkgever, wordt de overeenkomst geacht van onbepaalde duur te zijn.

resolutie 129 - De installatie van een EU-breed verbod op 0 uren-contracten, contracten 'op afroep' en onbetaalde stages. Dit moet verankerd worden in de 'Directive on transparent and predictable working conditions', net als de vastlegging van minimumstandaarden voor alle types werk, met inbegrip van digitale jobs. De Belgische, gewestelijke en gemeenschapsinstellingen geven het goede voorbeeld, iedere stagiair bij een officiële overheidsdienst ontvangt een vergoeding.

resolutie 130 - We verhogen de IGU-toeslag (Inkomens Garantie Uitkering) zodat wie buiten zijn wil om aangewezen is op deeltijds werken, toch een behoorlijk inkomen heeft. Als stimulans om te blijven werken, zorgen we ervoor dat extra uren werk ook extra inkomen opleveren. Tegelijk moet het 'theoretisch' recht van de deeltijdse werknemers die vragen om bijkomende uren te krijgen (CAO 35 en de wet van 22 december 1989) effectief gelden via een voorrangregeling. De werkgever moet hen schriftelijk elke vacante dienstbetrekking die eenzelfde functieprofiel heeft en waarvoor de werknemer, zo nodig mits een opleiding, in aanmerking komt (kwalificaties, aansluitend uurrooster,...) mededelen en aanbieden.

1.4.3. Opnieuw loon naar werk

De welvaart die we allemaal samen in België creëren, wordt steeds minder rechtvaardig verdeeld tussen enerzijds zij die werken voor een bedrijf en anderzijds zij die bedrijven in handen hebben. Er gaat een steeds groter aandeel van die koek, van onze welvaart, naar de eigenaars, de aandeelhouders. Daardoor stijgt de ongelijkheid. Om het evenwicht te herstellen, passen we de loonwet aan. Die loonwet bepaalt hoeveel loonsverhogingen werknemers kunnen krijgen bovenop hun indexatie. Dit is de fameuze 'loonnorm'. De wet in haar huidige vorm maakt opslag de komende jaren praktisch onmogelijk. De loonnorm dreigt met andere woorden jarenlang 'nul' te zijn. Dat keren we om. We geven aan sociale partners de mogelijkheid om door collectieve loonafspraken opnieuw een eerlijk deel van de geproduceerde welvaart toe te laten komen aan de werkenden. Bovendien zorgen we ervoor dat de loonkloof tussen man en vrouw gedicht wordt.

RESOLUTIES

resolutie 131 - We passen de zogenaamde 'loonnormwet' aan. Dat is de wet die de evolutie van onze uurloonkost sinds 1996 gelijkmatig laat evolueren met drie buurlanden. Zo kunnen

we weer afspraken maken met de sociale partners om de toenemende welvaart en productiviteit weer vertaald te zien in hogere lonen.

resolutie 132 - Van de bindende norm maken we opnieuw een indicatieve norm waarop sectoren, rekening houdend met hun productiviteitsverschillen, zich kunnen oriënteren. We herstellen dus de vrijheid (en mogelijkheid) van onderhandelen tussen de sociale partners.

resolutie 133 - We maken van de norm weer wat hij geacht wordt te zijn: een vergelijkingspunt van de loonkosten. Dat betekent dat loonsubsidies en RSZ-verlagingen - die sinds 1996 werden toegekend en die tot doel hebben die kosten in ons land te verlagen - méé in de oefening worden opgenomen. Bij de vergelijking van de evolutie van de uurloonkosten sinds 1996 houden we ook rekening met de productiviteitsverschillen ten opzichte van de drie buurlanden over die periode.

resolutie 134 - Vooral het minimumloon heeft de aansluiting bij de welvaarts groei gemist. De laatste verhoging bovenop de indexering dateert van 2008. We willen het bedrag van het minimumloon stelselmatig laten stijgen tot een niveau waarop ook het minimumloon een billijke verloning voor geleverd werk is. Dit hebben we vastgelegd op 14 euro per uur, of 2.300 euro op maandbasis. De verantwoordelijkheid voor het betalen van goed loon ligt bij de werkgever. De overheid faciliteert de verhoging van het minimumloon door de werkgeversbijdragen op de sociale zekerheid voor lage lonen verder te verlagen mits er afspraken zijn om tegelijkertijd de bruto uurlonen (stapsgewijs) te verhogen naar 14 euro per uur.

resolutie 135 - In alle landen van Europa moeten mensen recht hebben op een waardig loon. Dat is belangrijk om sociale dumping tegen te gaan én om landen op sociaal vlak dichter naar elkaar toe te doen groeien. Daarom moet er een Europees kaderakkoord komen waarbij in alle landen een minimumloon wordt ingevoerd dat tenminste 60% bedraagt van het nationale mediaanloon.

resolutie 136 - We voorzien in de publieke zorgsector gelijkaardige voordelen inzake sociale bijdragen dan degenen die door de taxshift aan de private werden toegekend.

resolutie 137 - De netto-impact van zo'n verhoging op de koopkracht van werknemers versterken we door de belastingdruk op de lage lonen verder te verlagen. We versterken daarom de 'fiscale werkbonus' en herbekijken de bijzondere bijdrage voor sociale zekerheid. Daardoor verlaagt de belastingdruk op de lage- en middenlonen.

resolutie 138 - De grootste oorzaak van de loonkloof is de ongelijke verdeling van het deeltijds werk tussen vrouwen en mannen. Iedereen, vrouw of man, heeft recht op voltijds werk.

De loonkloofwet moet nauwlettender gecontroleerd en - bij inbreuken - gesanctioneerd worden door de bevoegde controle- en inspectiediensten. Aangezien de ongelijkheid zich ook situeert bij de extra verloningsvormen moeten de inspectiediensten controleren of de (ongelijke) toekenning ervan niet in strijd is met de toepasselijke regelgeving.

resolutie 139 - We zorgen voor een uitbreiding van bestaande verlofvormen die de combinatie van arbeid en gezin faciliteren en bevorderen een meer gelijke opname hiervan door de vergoeding ervan te verbeteren (geen inkomensverlies) en door de verplichte opname door mannen van de verloven die direct verbonden zijn aan de opvoeding van kinderen. Om te komen tot een meer gelijke opname ervan zorgen we ervoor dat:

- voor het vaderschaps/geboorteverlof van tien dagen er geen inkomensverlies is, en dus een vergoeding van 100% van het nettoloon, evenals een verplichte opname van het verlof;
- die tien dagen stapsgewijs naar twintig dagen worden gebracht;
- de opname van ouderschapsverlof tijdens de eerste twee maanden (4 maanden voor eenoudergezinnen) eveneens mogelijk wordt zonder inkomensverlies.

resolutie 140 - We zorgen voor een betere moederschapsbescherming door de vergoeding op te trekken (geen inkomensverlies), de duur ervan uit te breiden naar 20 weken en door afwezigheden (wegens ziekte of een ongeval of werkverwijdering) tijdens de zes weken voorafgaand aan de geboorte niet te beschouwen als (prenatale) moederschapsrust. Ook breiden we de wettelijke beschermingen en rechten van zwangere werkneemsters uit tot zwangere zelfstandigen. We vatten de strijd aan tegen zwangerschapsdiscriminatie.

resolutie 141 - Wie in een onderneming de belangen van collega-werknemers behartigt - (kandidaat-)werknemersvertegenwoordigers en vakbondsafgevaardigden - moeten veel beter worden beschermd tegen ongegrond ontslag. Zij moeten een effectief re-integratierecht hebben als zij - om redenen die niks met hun werk te maken hebben - ontslagen worden. Om dat recht afdwingbaar te maken, kunnen dwangsommen van de ontslaggevende onderneming gevraagd worden.

1.4.4. Zekerheid op werk dat werkbaar is

De afschaffing van het 'ongemotiveerd' tijdskrediet; de bijna-afschaffing van de landingsbanen; een drastische verhoging van het aantal overuren en van de periode waarin die kunnen opgelegd worden. Al die maatregelen hebben de flexibilisering op maat van de ondernemingen ten top gedreven ten koste van werkbaar werk voor de werknemers. Dat blijft niet zonder gevolgen. Met ruim 35% van het aantal invaliden neemt de ziektegroep psychische stoornissen (voornamelijk depressie en burn-out) het grootste aandeel in. Tussen 2014 en 2017 steeg het aantal langdurig zieken met een depressie van 46.500 naar 60.900, het aantal langdurige burn-outs van 20.900 naar 23.200. In totaal zaten 136.350 werknemers langer dan een jaar thuis met een psychische aandoening. Hoog tijd om daar iets aan te doen met maatregelen die écht werken.

RESOLUTIES

resolutie 142 - De extreme flexibiliteit - enkel op maat van ondernemingen - die de afgelopen 5 jaar is doorgevoerd, wordt teruggeschroefd. We herstellen de rol van de sociale partners om afspraken te maken over een meer flexibele invulling van de arbeidstijd, maar dan (ook) op maat van de werknemers.

resolutie 143 - We verplichten de registratie van arbeidstijd in alle sectoren. We geven de FOD en de sociale inspectie de nodige middelen om op een doeltreffende wijze controles uit te voeren op het naleven van de arbeidstijd in alle sectoren.

resolutie 144 - De sociale partners in de ondernemingen zijn het best geplaatst om afspraken te maken om te bepalen in welke periodes extra werkuren wenselijk zijn. Extra werkuren die binnen een redelijke termijn worden gecompenseerd door daluren.

resolutie 145 - Iedereen moet een voltijdse job kunnen combineren met een aangenaam privéleven en kinderen. Daarom moeten we ook meer en blijvend investeren in collectieve diensten zoals betaalbare, kwalitatieve en flexibele kinderopvang en ouderenzorg. Ook van

betaalbare huishoudelijke ondersteunende diensten maken we een prioriteit. Kinderopvang moet een recht zijn voor elk kind.

resolutie 146 - We geven weer meer tijd aan werkende gezinnen met één globale 'time-outrekening' die collectief geregeld en afdwingbaar is.. We maken zo een einde aan de doolhof van bestaande (niet-verplichte Europese) verlofvormen. De werknemer bepaalt autonoom wanneer en waarvoor zij of hij het krediet wenst aan te spreken. De sociale partners leggen een kader vast over de verwittigingstermijnen en de maximum- en minimumperiode voor time-out.

resolutie 147 - Bij de start van de loopbaan krijgt iedereen een basiskrediet voor zijn of haar time-outrekening. Tijdens de loopbaan wordt de time-out rekening opgebouwd. Het krediet per gewerkt jaar waarin gemiddeld minstens 30 uur per week wordt gewerkt, wordt zo met de jaren groter.

resolutie 148 - Bij opname van het krediet ontvangt de werknemer een basisloon die naam waardig. Op die manier zorgen we ervoor dat iedereen in staat is dat recht ten volle te benutten. Zonder financiële drempels.

resolutie 149 - In afwachting van de volledige uitrol van deze time-outrekening moet een geleidelijke overgang tussen werk en pensioen mogelijk blijven via landingsbanen. Vanaf 60 jaar en 55 jaar voor werknemers die nacht of ploegenarbeid verrichten, werknemers uit de bouwsector of werknemers met 35 loopbaanjaren.

resolutie 150 - Medewerkers die wat meer keuzevrijheid hebben om te bepalen wanneer en waar ze werken, zijn meer gemotiveerd en presteren beter. We stimuleren sociale partners in ondernemingen in het maken van afspraken over de invoering van glijdende uurroosters, het gebruik van telewerk, het recht om offline te zijn.

resolutie 151 - Alle sectoren moeten een beroep kunnen doen op werkbaarheidsexperten. Op verzoek van de sociale partners in de ondernemingen begeleiden werkbaarheidsexperten veranderingsprocessen die de werkbaarheid in diezelfde ondernemingen moet verbeteren.

resolutie 152 - We ondersteunen de oprichting van sectorale 'werkbaarheidsfondsen' zoals er een werd opgericht in de sector 'Chemie en life sciences'. Uit die fondsen putten we om maatgerichte 'werkbaar werk'-initiatieven binnen individuele ondernemingen te financieren. Dat kunnen stimuli zijn voor arbeidsduurverkorting, financiële compensatie voor het inkomensverlies door de overstap van belastend naar meer aangepast werk, opleidingen voor meer aangepast werk, of aangepast werk opnieuw zelf organiseren in plaats van het uit te besteden. De overheid faciliteert dat door de bijdrage die werkgevers in dat werkbaarheidsfonds storten, buiten de loonnorm te houden en verhoogd fiscaal aftrekbaar te maken.

resolutie 153 - Technologische evoluties en digitalisering maken dat hetzelfde kan geproduceerd worden op kortere tijd. Dit maakt het mogelijk om de arbeidsduur te verminderen zonder inkomensverlies. Dat is immers het verdelingsvraagstuk: gaat de opbrengst van die toegenomen productiviteit naar de eigenaars van de robots of naar tijd voor de mensen. Wij willen het tweede. Toekomstige productiviteitsstijging kan ofwel door loonsverhoging ofwel door arbeidsduurvermindering gecompenseerd worden, hierover moet syndicaal kunnen onderhandeld worden. We ondersteunen de ondernemingen om de stap naar een verlaging van de arbeidsduur te zetten via een loonkostensubsidie die de

overgangskost ondersteunt. Het bedrag van die subsidie is gradueel, zodat iedere (verdere) stap bijkomend ondersteund wordt.

resolutie 154 - De stijging van de gemiddelde uurlonen in bedrijven met afspraken over een verlaging van de arbeidsduur met loonbehoud wordt uiteraard niet afgestraft door de sancties van de loonnormwet. Voor de berekening van de evolutie van de uurloonkosten wordt de impact van afspraken inzake collectieve arbeidsduurvermindering dus niet in aanmerking genomen.

resolutie 155 - Bedrijven moeten het welzijn en de gezondheid van hun werknemers ernstig nemen. We verlengen de periode van het gewaarborgd loon daarom naar twee maanden, zodat ondernemingen meer geresponsabiliseerd worden.

resolutie 156 - Burn-out is een realiteit voor vele werknemers en moet erkend worden als beroepsziekte.

resolutie 157 - Ondernemingen die zieke werknemers een kans geven, hoeven niet telkens het gewaarborgd loon te betalen als die werknemer weer even uitvalt. Wel vragen we een toeslag bovenop de ziekte-uitkering, zodat de werknemer zijn netto-inkomen behoudt. We verruimen het bereik van de Vlaamse Ondersteuningspremie (VOP) - een loonsubsidie die de kosten voor aanpassingen of het wat lagere 'rendement' van werknemers met een arbeidshandicap opvangt - om werkgevers aan te moedigen om kansen te geven aan zieke werknemers of werknemers met een handicap.

resolutie 158 - Wie na ziekte weer aan de slag wil, maar dat enkel kan met aangepast werk, moet daartoe steeds ernstige kansen krijgen. De werkgever moet dan ook zwart op wit aantonen dat redelijke aanpassingen - om te voorzien in aangepast werk - onhaalbaar zijn. Ondernemingen moeten hun collectief re-integratiebeleid uitwerken ook samen met de werknemers en overmaken aan de welzijnsinspectie, de interne of de externe preventiedienst.

resolutie 159 - Iedere werknemer die desondanks zijn werk zou verliezen wegens medische overmacht, heeft recht op een forfaitaire opzegvergoeding en individuele begeleiding op maat ten laste van zijn afdankende werkgever.

resolutie 160 - De gegevens over de zwaarte van een beroep, zoals vastgesteld door de interne of externe preventiediensten, worden via een platform gedeeld. Zo zijn werknemers die aan zware werkomstandigheden blootgesteld zijn, met respect van de privacy, bekend bij alle sociale overheidsdiensten en de behandelende geneesheer. Ook andere elementaire gegevens zoals bijvoorbeeld het aantal zieken, de ziekentypes, de overeenstemmende afwezigheidsduur, de genderdimensie... moeten via die weg in een kadaster bijgehouden worden.

1.4.5. Een eerlijke verdeling van de technologische vooruitgang

De manier waarop we werken verandert razendsnel. Dat voelen we met zijn allen dagelijks. Innovatie, digitalisering en robotisering hebben een diepe impact op onze arbeidsmarkt. De vraag is niet of er in de toekomst nog werk zal zijn. De vraag is hoe we de rijkdom die door innovatie en productiviteitsgroei ontstaat, verdelen en op wiens schouders de kosten van de transitie terecht komen.

Technologie en innovatie hebben in het verleden globaal genomen een positieve impact gehad op de tewerkstelling. Maar de digitalisering en robotisering dragen wel bij tot een

toenemende ongelijkheid tussen werkenden en een afname van het loonaandeel in de gecreëerde rijkdom. Daarom is het nodig om de voordelen van de technologie te herverdelen via eerlijke belastingen. We doen dat om de ongelijkheden die ermee gepaard gaan weg te werken via sociale bescherming en sociale investeringen om de aanpassingen zoals herscholing te financieren.

Hoewel levenslang leren en vorming essentieel zijn in tijden van hyperinnovatie, scoren Belgische en Vlaamse ondernemingen ondermaats in de vormingskansen die ze geven aan hun medewerkers. Niet alleen de manier waarop we werken verandert continu, ook de vormen en statuten van werk veranderen razendsnel. Naast de klassieke arbeidsovereenkomst tussen een werkgever en een werknemer en de klassieke zelfstandige is een spectrum aan 'hybride' verhoudingen ontstaan. Denken we maar aan uitzendarbeid, freelance-opdrachten, consultancy-opdrachten. Daar kwam ook de platformeconomie bij.

Het hybride karakter uit zich vooral in het feit dat wie die taken uitvoert (denk aan Deliveroo of Uber) vaak gekwalificeerd wordt als zelfstandige, terwijl de platforms maximale controle hebben zonder sociale bijdragen of belastingen te betalen die inherent zijn aan elke werkgever. En dat is ook het geval buiten die zogenoemde platformeconomie. Denken we maar aan het toenemend aantal samenwerkingsverbanden - waar het onderscheid tussen loontrekkenden en 'solo-zelfstandigen' zeer beperkt is - in de zorgsector, in de culturele sector en meer en meer ook in de informaticasector. Een zuivere 'herkwalificering' naar 'loontrekkende' is om meerdere redenen niet toereikend. Maar gelet op de hoge mate van gelijke belangen en behoeften moeten we ook hen beschermen, in nauw sociaal overleg.

RESOLUTIES

resolutie 161 - We voeren een individueel vormingsrecht van 5 dagen voor elke werknemer in. Ondernemingen die niet voldoende vormingsinspanningen leveren worden daarvoor gesanctioneerd.

We stimuleren het sociaal overleg om op alle niveaus de impact van de digitale transitie te begeleiden en we responsabiliseren - ook financieel - de ondernemingen voor de maatschappelijke kosten die zij veroorzaken door onvoldoende te investeren in de blijvende inzetbaarheid van hun personeel. Ondernemingen die een onevenredig aandeel langdurig werkzoekenden veroorzaken, moeten daarvoor een responsabiliseringsbijdrage betalen. We zorgen er ook voor dat onze maatschappij voorbereid is op een constant wijzigende arbeidsmarkt via een opleidingspact voor levenslang leren. We garanderen iedereen het recht op levenslang leren door ruimte in de eigen loopbaan en voldoende groot aanbod. Het levenslang leren-aanbod wordt opgenomen in de financieringssleutel van het hoger onderwijs

resolutie 162 - We scheppen een wettelijk kader dat de sociale partners toelaat om via sociaal overleg degelijke verlonings- en arbeidsvoorwaarden af te spreken voor economisch afhankelijke zelfstandigen, freelancers en platformwerkers zonder daarbij een nieuw statuut te creëren. Bovendien moeten platformen erkend worden en spelen binnen de regels van onze economie.

resolutie 163 - We zorgen ervoor dat nieuwe werkers - wiens werk en opdrachten digitaal worden aangestuurd en georganiseerd - de nodige zekerheid en bescherming krijgen zoals elke werknemer. We creëren geen bijkomend sociale zekerheidsstatuut, maar zorgen ervoor dat het bestaande statuut dat het best past bij hun situatie voor hen toegankelijk en toepasbaar wordt.

resolutie 164 - We blijven strijden tegen schijnzelfstandigheid en tegen constructies die via (para) fiscale gunstregimes leiden tot valse concurrentie. Wie onder gezag en toezicht werkt, heeft recht op dezelfde loon- en arbeidsvoorwaarden als een 'gewone' werknemer.

resolutie 165 - We zorgen voor een ruimere definitie van werknemer die we ook Europees verankeren - in de geplande 'Directive on transparent and predictable working conditions' - om schijnzelfstandigheid aan te pakken. De ruimere definitie van de werknemer zal ertoe leiden dat werkenden die nu een kwetsbaar zelfstandigenstatuut moeten aanvaarden, niet alleen een stabielere werksituatie met betere sociale bescherming hebben, maar ook bij een vakbond kunnen aansluiten.

resolutie 166 - Regulering van de platformeconomie door het opzetten van een nieuwe Europese regelgeving in aanvulling op de geplande 'Directive on transparent and predictable working conditions' zodat de grijze zones in de regelgeving tot het verleden behoren. Deze nieuwe regelgeving moet een wettelijk kader scheppen en standaarden voor de bescherming van platformmedewerkers in het leven roepen om zo de race to the bottom van sociale rechten en arbeidsvoorwaarden te stoppen.

1.5. WAR ON POVERTY

We leven in een rijk land, maar toch leven 1 op 7 mensen vandaag in armoede. In Vlaanderen en Brussel leven minstens 1 miljoen mensen met een inkomen onder de armoedegrens. Deze cijfers zijn onaanvaardbaar in de samenleving van vandaag. Achter deze cijfers zitten bovendien mensen met elk hun eigen verhaal. Een verhaal dat verschilt van situatie tot situatie. Soms is armoede zichtbaar met steeds langere rijen in voedselbanken, maar vaak ook heel onzichtbaar. Individuele oorzaken, onverwachte gebeurtenissen, generationele armoede en structurele uitsluitingsmechanismen spelen op hun eigen manier een rol in elk van die verhalen.

Om een beter zicht te krijgen op de armoedeproblematiek wordt gebruik gemaakt van een nieuwe indicator: 'deprivatie bij kinderen'. De indicator is niet gebaseerd op een financieel concept, maar gaat uit van de toegang tot eenzelfde lijst van 17 items die men beschouwt als noodzakelijk voor elk kind dat in Europa leeft. Een kind is gedepriveerd wanneer het zich 3 of meer items van de lijst niet kan veroorloven. Maar liefst 15 % van de Belgische kinderen leeft gedepriveerd. Dit is onaanvaardbaar. Daarom moet zowel op Vlaams als federaal niveau een ambitieus masterplan worden uitgewerkt waarbij lokale besturen een belangrijke rol spelen. Het plan moet heel wat beleidsdomeinen dekken: van de verhoging van de netto-inkomens voor de laaggekwalificeerde werknemers, tot een substantiële uitbreiding van sociale woningen én de garantie op betaalbare en kwaliteitsvolle kinderopvang.

Armoede is dus een probleem met vele facetten en dimensies. Armoede bestrijden vereist dan ook een alomvattend beleid met een sterke overheid die op alle niveaus structurele maatregelen neemt (zowel op financieel als dienstverlenend vlak), alsook een sterk middenveld dat gericht en nabij kan werken. Door zowel overheid als middenveld te versterken, maken we lokaal maatwerk mogelijk.

We roepen de culpabilisering van wie in armoede leeft een halt toe en bieden mensen bescherming en ondersteuning om krachtiger in het leven te staan. We maken resoluut de keuze om de strijd tegen armoede samen te voeren. Met een nieuw model van bescherming en zekerheid. Met voldoende financiële middelen. Met een beleid dichtbij de mensen met als doelstelling dat geen enkel kind in armoede moet opgroeien.

Onze strijd tegen armoede krijgt een nieuwe dimensie door vanaf nu ook een beleid te ontwikkelen voor een vergeten groep inwoners uit de lage middenklasse. Uit recent wetenschappelijk onderzoek blijkt immers dat niet minder dan 2 miljoen Belgen steeds kwetsbaarder worden en risico lopen om in armoede te verzeilen. Ze zijn niet werkloos, ze zijn niet ziek, ze ontvangen geen leefloon maar ze werken of hebben een pensioen na hun loopbaan. Met één of een beperkt inkomen moeten ze hun huishouden beredderen. Ze slagen er vaak moeilijk in om het einde van de maand te halen en tegelijk hebben ze zelden recht op tegemoetkomingen. Ze vallen dus meestal uit de boot. Het gaat over eenoudergezinnen, alleenstaanden, mensen met een klein pensioen, mensen die uit een faillissement komen, enz. Op basis van een sociaal onderzoek, uit te voeren door de OCMW's, kunnen hun reële situatie, noden en behoeften in kaart worden gebracht en stellen we tegemoetkomingen ook voor deze brede groep van mensen open. Hierbij denken we aan reductietarieven, zoals via de Uitpas, voor sport, cultuur, vrije tijd, kinderopvang, sociaal restaurant, maaltijden aan huis, enz.7.ee

RESOLUTIES

resolutie 167 - We stellen een Armoedepact voor dat zich ontwikkelt via convenanten tussen hogere overheden en de gemeenten. Een gemeenschappelijk kader moet toelaten dat deze convenanten verschillende ambitieniveaus hebben, met een navenante financiële ondersteuning. We stellen samen verbintenissen op en nemen de verantwoordelijkheid voor een wetenschappelijke meting van de resultaten. We gaan voluit voor een Europese Kindergarantie als essentieel onderdeel van een EU-breed armoedebestrijdingsplan. Deze Kindergarantie zorgt ervoor dat elk kind met een armoederisico toegang heeft tot gratis gezondheidszorg, onderwijs en kinderopvang, degelijke voeding en huisvesting. Ook een Europese strategie voor betaalbare en kwaliteitsvolle sociale woningen (via de uitsluiting van investering hierin van de begrotingsregels en het opnemen van criteria hierrond in het vernieuwde semester) maakt deel uit van het armoedebestrijdingsplan.

resolutie 168 - Alle uitkeringen, toeslagen en bijslagen worden welvaartsvast gemaakt. We garanderen de tweejaarlijkse Welvaartsenveloppe voor 100%. De verhoging van de uitkeringen worden fiscaal niet afgeroomd.

resolutie 169 - We verlagen de wachttijd voor beroepsinschakelingsuitkering, schrappen de leeftijds grens voor de aanvraag ervan, evenals de diplomavereniste.

resolutie 170 - Vandaag bedraagt het Vlaamse budget voor armoedebestrijding 7 miljoen. We trekken dit bedrag op tot 200 miljoen euro. Zo tillen we het Armoedebelief op van een spookbevoegdheid tot een echte bevoegdheid door o.a. het Vlaamse budget te vertwintigvoudigen, onverminderd de (extra) inspanningen die nodig zijn in andere sectoren als sociale huisvesting, arbeidsmarktbeleid, sociale economie, kinderbijslag, zorg, cultuur, vrije tijd enz.

resolutie 171 - De beste manier om armoede te bestrijden en kinderen betere kansen te geven, is het verhogen van het gezinsinkomen. De vroegere kinderbijslag of het huidige groeipakket is hiertoe een bijzonder belangrijke hefboom. De kinderbijslag is daarom voor ons een universeel en onvoorwaardelijk recht van elk kind. De hervorming van de kinderbijslag naar het groeipakket (in Vlaanderen) als tool om armoede bij kinderen aan te pakken is een gemiste kans. Om meer kinderen uit armoede te halen moet het groeipakket

na de huidige hervormingen selectiever: meer middelen dan nu het geval is moeten geheroriënteerd naar wie er het meest nood aan heeft.

resolutie 172 - Georganiseerde netwerken die o.a. kinderen uitsturen om te bedelen, horen niet thuis in onze samenleving. We zorgen dat politie, parket en kinderbescherming daadkrachtig kunnen optreden tegen zulke malafide netwerken.

resolutie 173 - We trekken het leefloon op tot de Europese armoedegrens. Dat doen we via het introduceren van het Menswaardig Inkomen. Het Menswaardig Inkomen is een aanvullende steun op inkomensvervangende uitkeringen zoals het leefloon en biedt mensen garantie op een menswaardig bestaan. We vertrekken daarbij van het referentiebudget. Het referentiebudget bepaalt op wetenschappelijke wijze hoeveel iemand minimaal nodig heeft om adequaat te kunnen participeren aan de samenleving. Het houdt dus rekening met de reële inkomsten en uitgaven van mensen en vervolgens wordt berekend wat mensen extra nodig hebben om menswaardig te leven. Het is een even krachtig instrument als de Europese armoedegrens maar houdt rekening met verschillende situaties waarin mensen en gezinnen zich bevinden. Dit is ook een stimulans voor overheden om te investeren in betaalbaar wonen of doordacht energiebeleid, om zo de uitgaven van huishoudens te drukken. We stimuleren de OCMW's die de referentiebudgetten hanteren door hen federaal een hoger terugbetalingspercentage toe te kennen.

resolutie 174 - Het niet-opnemen van rechten moet volledig verdwijnen. Vandaag staan vaak onnodige of onhaalbare randvoorwaarden in de weg. We zetten maximaal in op een automatische toekenning van rechten. Vandaag staan vaak onnodige of onhaalbare randvoorwaarden in de weg. We wachten niet tot mensen in armoede om hulp vragen, maar gaan actief op zoek naar mensen in de problemen om hun rechten toe te kennen. Met onder andere digitale tools, waarin alle bestaande lokale, regionale en federale rechten en steunmaatregelen zijn opgenomen, zorgen we voor een systematische rechtenopname van kwetsbare gezinnen.

resolutie 175 - Ondersteunende toelagen moeten worden toegekend vanaf de datum dat de rechthebbende aan de voorwaarden voldoet. Indien het statuut van de betrokken persoon zou wijzigen moeten de toelagen niet meteen worden stopgezet, maar gradueel worden afgebouwd.

resolutie 176 - We sturen 2.000 hulpverleners - brugfiguren, persoonlijke coaches en extra maatschappelijk werkers - uit om te zijn waar armoede is: in de scholen, in de achtergestelde wijken, in de kinderopvang,... Samen met gezinnen in armoede zorgen we voor een aanpak waarbij zowel de oorzaken als de gevolgen van armoede worden aangepakt. We gaan niet langer voor één armoedeplan, maar voor een armoedeplan per gezin. Het Agentschap Opgroeien meet elk jaar hoeveel kinderen (0-3 jaar) leven in gezinnen met kans op armoede. Het is de bedoeling dat het Agentschap vanaf nu systematisch die bevindingen - in akkoord met de gezinnen die aangeduid worden - doorgeeft aan het lokale bestuur. Een casemanager of gezinsbegeleider werkt dan samen met het gezin een plan uit en kijkt voor welke maatregelen het gezin in aanmerking komt.

resolutie 177 - We investeren in zorgomkadering en buddyprojecten op school om op de psychische aspecten van kansarmoede te werken. Gezondheidsproblemen mogen geen armoede veroorzaken.

resolutie 178 - We helpen mensen bij het verlichten van hun facturen door de Kostenknipper: gemeentelijke consumentendiensten die mensen helpen met

prijvergelijkingen, met het afsluiten van nieuwe contracten, met doorlichting van aanrekeningen of ondersteuning van deelname aan groepsaankopen.

resolutie 179 - Gezondheid is een kwetsbaar goed en net iets meer bij personen in armoede. We gaan resoluut voor de uitbouw van meer wijkgezondheidscentra.

resolutie 180 - sp.a voert een recht op kosteloze kinderopvang in voor elk kind. Gedurende het eerste levensjaar heeft elk kind vanaf zes maanden recht op één dag kosteloze kinderopvang per week. Vanaf het tweede levensjaar worden dat 2 dagen kosteloze kinderopvang per week. We verlagen bovendien de algemene kostprijs door alle kinderopvangplaatsen inkomensgerelateerd te maken. We verlagen opnieuw de minimumtarieven voor kansen- en voorrangsgroepen. We schrappen de bestaande respitdagenregeling in geval van ziektedagen, gezinsverlof of uit noodzaak bij atypische werkuren.

resolutie 181 - We garanderen dat geen enkel kind met honger in de klas zit. Als alle kinderen in de kinderopvang en op school gezond kunnen eten, dan draagt dat bij tot hun ontwikkeling en tot gelijke kansen. Bij elke vorm van opvang of leerplichtonderwijs voorzien we daarom gratis, gezonde, duurzame maaltijden: ontbijt, een warm middagmaal en een gezond vieruurtje. Geen enkel kind mag honger lijden.

resolutie 182 - We gaan voor de integratie van de huurpremie en huurtoelage naar een woontoelage. Indien men voldoet aan de voorwaarden, dan wordt deze meteen toegekend (in plaats van na 4 jaar).

resolutie 183 - Verlaging van de huurwaarborg opnieuw van 3 naar 2 maanden huur.

resolutie 184 - Oprichting van een centraal huurwaarborgfonds. Dit fonds verzamelt de huurwaarborgen van alle private huurders. Voor huurders die niet onmiddellijk de volledige waarborg kunnen ophoesten, wordt het bedrag tijdelijk voorgesloten en een afbetalingsplan aangeboden. De waarborg kan vervolgens renteloos afbetaald worden over een haalbare periode. Zo heeft de verhuurder bij het afsluiten van het huurcontract de garantie dat de huurwaarborg ter beschikking is én is volledige anonimiteit voor de huurder gegarandeerd. Dit fonds levert de samenleving een extra rendement op dat kan ingezet worden voor de renovatie en aanpassing van huurwoningen.

resolutie 185 - We waken erover dat de inkanteling van de OCMW's in het stadsbestuur geen belemmering vormt voor de toekomstige werking van o.a. het bijzonder Comité voor Sociale Zaken dat over de individuele steun beslist. En dat het recht op maatschappelijk welzijn wordt versterkt.

resolutie 186 - We blijven inzetten op activering via artikel 60 en versterken ook de sociale economie. Werknemers tewerkgesteld in de sociale economie dienen van een deftig inkomen te worden verzekerd.

resolutie 187 – We bieden personen met een arbeidshandicap inkomenszekerheid door een hervorming van het huidige systeem van IVT en IT. Naar analogie met de arbeidsongeschiktheid brengen we het systeem binnen de sociale zekerheid en zorgen daarenboven voor een individuele integratietegemoetkoming.

resolutie 188 - Ervaringsdeskundigen in de armoede en armoedeorganisaties hebben ook een sterke rol te spelen in privé-ondernemingen, niet alleen bij de overheid.

resolutie 189 - Omdat we vandaag niet beschikken over cijfers die een verband aantonen tussen investeringen in en resultaten van armoedebestrijding, starten we op wetenschappelijke basis met metingen. Die helpen ons om beleid permanent te monitoren en bij te sturen.

resolutie 190 - We evalueren de wetgeving op inschrijving in het bevolkingsregister (referentieadres, voorlopige inschrijving, inschrijving op adres instelling). Daarnaast onderzoeken we op welke manier de uitbetaling van zoveel mogelijk sociale rechten onafhankelijker gemaakt kan worden van het niet-hebben van een officiële hoofdverblijfplaats, zodat de rechten van daklozen beter toegepast kunnen worden. Er wordt een regelgevend kader gewerkt om het bevoegde OCMW aan te duiden.

resolutie 191 - Wij maken in alle regio's werk van een beleid om dak- en thuislozen opnieuw aansluiting te laten vinden bij de maatschappij door volop in te zetten op de methodiek van 'Housing First'. Dat impliceert uiteraard ook dat we blijvend werk maken van betaalbare huisvesting zoals hierboven uitgebreid besproken.